

ஜீவனைத்
தேர்ந்தெடு

தற்கொலைக்
குறித்த கிறிஸ்தவ
அணுகுமுறை

டக் பேட்கலர்

Copyright © 2004, 2022
by Doug Batchelor
All rights reserved.

Printed in India.

Published by:

Amazing Facts India

Post Box No 51

Banjara Hills, Hyderabad

Telangana, 500034

+91 916 916 4480

www.AmazingFactsIndia.org

ஜீவனைத் தேர்ந்தெடு :

தற்கொலைக் குறித்த
கிறிஸ்தவ அணுகுமுறை

டக் பேட்சலர்

முன்னுரை	2
1. என்னுடைய இருள் சூழ்ந்த நாட்கள்	6
2. மனம் சோர்ந்துபோன கிறிஸ்தவர்களுக்கு	17
3. நம்பிக்கையைத் தேடுதல்	27
4. ஆழ்ந்த துக்கத்திலுள்ள அன்பானவர்களுக்கு	50
5. எனக்கன்பானவரை நான் பரலோகத்தில் பார்க்கமுடியுமா?	60
6. உதவியாளர்களுக்காக	70

முன்னுரை

ஒவ்வொரு வருடமும், வட அமெரிக்காவில் சுமார் 40,000 பேர் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றனர். இன்னும் அநேகமானோர் தங்கள் முயற்சியில் வெற்றியடைவதில்லை. இந்தத் துன்பத்தினால் நீங்கள் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது ஏதோ ஒரு வழியில் இதனால் பாதிக்கப்பட்டோரை அறிந்திருக்கலாம்.

தற்கொலை, பேசுவதற்குக் கடினமான ஒரு தலைப்பாகும். சில காரியங்கள் மிகவும் அபாயகரமானதும் சில காரியங்கள் அமைதியானதுமாக உள்ளன. ஒருவேளை அதனால்தான் அநேகர் இதைக்குறித்து பேசுவோ அதற்குள் நுழையவோ முற்படுவதில்லை. ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது வெளிப்படையாகக் கலந்துரையாடுவதற்கும், வேதாகமத்தின் வழியாக அதற்கொரு தீர்வைக் கண்டடைவதற்குமான ஒரு அவசியமானத் தலைப்பாகும்.

ஏன்? ஏனெனில் 'ஜீவனே' எல்லாமுமாயிருக்கிறது. ஜீவனில்லாமல் நம்மால் உணரவோ, அறியவோ, அன்பு பாராட்டவோ, இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள வார்த்தைகளைப் பகுத்து ஆராயவோ முடியாது. இது இயல்பாகவே அனைவருக்கும் தெரியும். நமது வாழ்க்கையை நீடிக்க ஒவ்வொரு வருடமும் நாம் பில்லியன்

கணக்கில் பணத்தை மருந்துகளுக்கும்,
 அறுவை சிகிச்சைகளுக்கும், உடற்பயிற்சிக்கும்,
 பத்தியத்திற்கும், உணவுப்பிற்சேர்க்கைகளுக்கும்
 செலவு செய்கிறோம். இருதய ஆரோக்கியத்தை
 அளவிடும் சாதனத்தில் அளவுகள் மாறுபடும்போது,
 அதை உடனே சரிசெய்வதற்கு மருத்துவக் குழுக்கள்
 தொடர்ச்சியாக செயல்படும்.

வாழ்க்கை ஒரு மாபெரும் பரிசாகும்.
 ஆதிமுதற்கொண்டே, நமது வாழ்க்கை
 சந்தோஷமாகவும், அபரிவிதமாகவும்,
 களிப்பூட்டக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்றே
 தேவன் விரும்பினார். அதனால்தான் அனைத்தையும்
 நல்லது, நல்லது, “மிகவும் நல்லது” எனப் படைத்தார்
 (ஆதியாகமம் 1:31). ஆனால் மனுக்குலத்தின்
 விழுகையினிமித்தம், ரோஜாக்களில் முட்கள்
 முளைத்தன, பிறப்பில் சந்தோஷத்திற்குப் பதிலாக
 அழுகை வந்தது. பாவத்தினிமித்தம், தேவனுடைய
 படைப்பிற்குள் வலி அத்துமீறி உள்ளே நுழைந்தது.

எனினும், துன்பத்தின் சாபங்களினால்
 கறைப்பட்டிருந்தபோதும், வாழ்க்கை இன்னமும்
 அற்புதமாகவே இருக்கிறது. “உலகத்தில் உங்களுக்கு
 உபத்திரவம் உண்டு, ஆனாலும் திடன்கொள்ளுங்கள்;
 நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன்” (யோவான்
 16:33) என்று இயேசு கூறினார். மேலும் அவர்,
 “ஜீவ அப்பம் நானே ... நான் கொடுக்கும் அப்பம்
 உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என்

மாம்சமே என்றார்” (யோவான் 6:48, 51). நீங்கள் வாழவேண்டுமென்பதற்காகவே தேவன் உங்களுக்கு ஜீவனைத் தந்திருக்கிறார்!

உங்கள் சொந்த ஜீவனைப் பாதுகாக்கும் ஓர் வல்லமையுள்ள உள்ளுணர்வையும் தேவன் உங்களுக்குள் பிண்ணிப் பிணைத்திருக்கிறார். எனினும், சிலர் தங்களுடைய சரீர், மன அல்லது உணர்வு ரீதியான வலியில் மிகவும் அதிகமாக மூழ்கிப்போகிறார்கள். அவர்களுடைய மனவேதனையானது அவர்களுக்குத் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாததாகத் தோன்றுகிறது; காரிருள் சூழ்ந்திருக்கும் மேகங்களுக்கு அப்பால் அவர்களால் பார்க்கமுடிவதில்லை. தங்கள் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்வதே சிறந்த தேர்வு அல்லது அவர்களுக்கான ஒரே ஒரு தேர்வு என நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் இது ஒரு மோசமானத் “தீர்வாகும்.” ஒருமுறை “வெள்ளிக்கயிறு கட்டுவிட்டு, பொற்கிண்ணி நசுங்கிய பிறகு” மீண்டும் திரும்ப வாய்ப்பில்லை; எல்லா நம்பிக்கையையும் மற்றெல்லா வாய்ப்புகளையும் தற்கொலை முடிவிற்குக் கொண்டுவந்துவிடுகிறது (பிரசங்கி 12:6). நாமெல்லோரும் அறிந்தவண்ணம், தற்கொலை செய்யும் ஒருவர் பிரகாசமான ஒரு எதிர்காலத்திற்கோ அல்லது சிறந்த சூழ்நிலைக்கோ ஒருநாள் பிந்தியிருக்கிறார் என்று சொல்லலாம் -

தேவன் அவருக்காகத் திட்டமிட்டுவைத்திருக்கிற அனைத்தையும் அவர் இழந்துபோகிறார்.

தற்கொலை செய்துகொண்ட ஒரு நண்பர் அல்லது அன்புக்குரியவர் உங்களுக்கு இருப்பார்களானால், நீங்கள் இதைத் தொடர்ந்து படிக்கவும். இதிலிருந்து நம்பிக்கையையும் ஊக்கத்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தற்கொலை செய்யவேண்டுமென்று நீங்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பீர்களானால், நானும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சொல்வது மிகவும் எளிமையாக உங்களுக்குத் தோன்றலாம் - ஆனால் தயவுசெய்து அதை செய்யாதீர்கள்! உங்களுக்காகவும், பிறருக்காகவும், தேவனுக்காகவும் நீங்கள் தொடர்ந்து வாழுங்கள். “ஆகையால், நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைக்கும்படிக்கு, நீ ஜீவனைத் தெரிந்துகொள் ...” (உபாகமம் 30:19). இந்தப் புத்தகத்தைத் தொடர்ந்து படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தியாயம் 1

என்னுடைய இருள் சூழ்ந்த நாட்கள்

என்னுடைய 13வது வயதில் நான் மரிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன். பள்ளியில் தொடர் பிரச்சனைகளில் நான் இருந்தேன். மேலும் நான் எதிலாகிலும் பிரயோஜனப்படுவேனா என்றும் வியந்தேன். எனது பெற்றோர்கள் விவாகரத்து செய்துகொண்டனர். என் தாய் முழுநேர வேலைக்குச் சென்றாள். அன்றைய மாலைப்பொழுதில், மற்றெல்லாரைப்போலவும், என் தாய் அவளுடைய நண்பர்களுடன் வெளியே சென்றிருந்தாள். காரியங்களை மேலும் மோசமாக்க எனது சகோதரன் ஃப்ளோரிடாவில் உள்ள என் தந்தையுடன் போய் தங்கியிருந்தான். எனவே, நான் மட்டும் எனது கேள்விகளுடன் என் தாயின் நியூயார்க் அப்பார்ட்மென்டில் தன்னந்தனியாக இருந்தேன்.

வாழ்வதற்கு ஏதேனும் காரணங்கள் இருக்கிறதா? என் தாயின் ஒரு சில நண்பர்கள் ஷோ பிசினஸில் பிரபலமானவர்கள் - ஆனாலும் அவர்களுடைய பேரும் புகழும் அவர்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். மல்டி மில்லினியரான எனது தந்தையோ வெற்றியின் வெளிப்பாடாக இருந்தார், ஆனால் அவரும் சந்தோஷமாக இல்லை. மாறாக, வாரத்தில்

ஆறுநாட்கள், ஒரு நாளுக்கு 16 மணிநேரம் வேலை செய்தார். தூங்குவதற்காக குடிப்பது அவருடைய வழக்கம். என்னோடு செலவிடுவதற்கு அவருக்கு நேரமில்லை. எல்லாம் இருந்தும் என்ன பிரயோஜனம்? அனைத்துமே மிகவும் வேதனையாகத் தோன்றியது.

ஒரு பெரிய சண்டைக்குப் பிறகு சோர்ந்துபோய் தள்ளாடியவாறு பள்ளியிலிருந்து திரும்பிவந்தேன். ஆசிரியரின் மறுப்பு மற்றும் பள்ளி முதல்வருடைய கடுமையான வார்த்தைகளைக் கேட்டு எனது கஷ்டங்களை ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டுவரத் தீர்மானித்தேன். என்னுடைய தாயின் தூக்கமாத்திரைகளை எடுத்து, எல்லாவற்றையும் உட்கொண்டு, நிரந்தரமானத் தூக்கத்திற்குச் செல்ல நினைத்தேன். நான் உரமாக மாறுவதற்கான செயலில் மிகவும் அவரசப்பட்டேன் என்பது அந்தக் கணத்தில் எனக்குப் புரிந்தது.

ஆனால் எனது தாயாருடைய மருந்து அலமாரியை நான் திறந்தபோது, எனக்குள் ஒரு போராட்டம் நிகழ்ந்தது. இந்த மருந்துகளில் எது சரியானதாக இருக்கும்? ஏனெனில் எதன் மீதும் “தூக்கமாத்திரை” என்று எழுதப்படவில்லை. மேலும் அவைகளின் பெயர்களையும் என்னால் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. இறுதியாக, தூக்கமாத்திரையைப்போல் எனக்குத் தோன்றிய ஒரு பாட்டிலைத் தேர்ந்தெடுத்து அதிலுள்ள எல்லா மாத்திரைகளையும் என்

கையில் கவிழ்த்தேன். ஒரு டம்ளர் தண்ணீரை எடுக்கச் சென்றபோது திடீரென ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. இவை அனைத்துமே தூக்கமாத்திரை இல்லையென்றால் என்ன செய்வது; நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போய்விடுமே. ஒருவேளை இது பெண்களுக்கான வேறு ஏதாவது மருந்தாக இருந்தால்? “நான் இவைகளை எடுத்தால்,” “என்ன நடக்கும் என்பதை யாராலும் சொல்லமுடியாது!” மீண்டும் அந்த மாத்திரைகளை பாட்டிலுக்குள் கொட்டிவிட்டு எனது தற்கொலை முயற்சியை ஒத்திவைத்தேன்.

ஒரு சில வாரங்களுக்குப் பிறகு எனது மதிப்பெண் பதிவேடு வந்தது. எந்தப் பாடத்திலும் நான் சரியான மதிப்பெண்களை எடுக்கவில்லை. என் தாய் வீட்டிற்குத் திரும்பினால் என்ன நடக்கும் என்பதை எண்ணி பயந்தேன். என்னைத் தீட்டுவார்கள் - மற்றும் மோசமான விளைவுகள் ஏற்படும். அவள் இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னமே எல்லாவற்றையும் முடித்துக்கொள்வது சிறந்ததென்று எண்ணினேன்.

அப்பார்ட்மெண்ட் கட்டிடத்தின் மேல்தளத்திற்கு லிஃப்ட் மூலம் சென்றேன். மேல்தளத்தின் கதவு வாயிற்காவலாளியினால் எப்போதுமே திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கும். நான் கூரையின்மீது ஏறி அதின் விளிம்பில் நின்று கீழிருக்கும் சாலையைப் பார்த்தேன். தானாக குதிப்பதற்கு தைரியமில்லாததினால் காற்றடித்து

நானாக விழுந்துவிடுவேன் என்று நினைத்தேன். பின்னர்தான் எட்டு மாடி கட்டிடத்திலிருந்து குதித்த ஒரு நபர் பார்க் செய்யப்பட்டிருந்த காரின்மீது விழுந்தது என் நினைவிற்கு வந்தது. மரிப்பதற்கு பதில் அவர் ஒரு கையை இழந்து முதுகுத் தண்டு உடைந்து அவதிப்பட்டார். வாழ்நாள் முழுவதும் முடமாக வாழ்வதென்பது மரணத்தைக் காட்டிலும் கொடுமையானதாகத் தோன்றியது.

பின் மீண்டும் அங்கிருந்து கீழிறங்கினேன். “ஒருமுறை தான் உன்னால் உயிர் வாழ்முடியும். உன்னால் முடிந்த எல்லா ஆர்வத்தையும் தைரியத்தையும் பற்றிக்கொள்” என்ற மதுபானக் கம்பெனியின் விளம்பரம் ஒன்று என் மனதில் ஓடியது. அசதியான அக்கறையற்ற ஒரு வாழ்க்கை - “எப்படியிருந்தாலும் ஒரு நாள் சாகத்தானே போகிறேன்,” எனவே எனது வாழ்க்கைப் பயணத்தை இன்பமாகக் கழிக்கலாம் என்று நினைத்தேன்.

வாலிப வயதின் ஆரம்பநிலையில், தேவனில்லாத அந்த இருண்ட நாட்களில், எனது வாழ்க்கையில் பல திருப்பங்களை சந்தித்தேன். அநேக இன்பங்களை அனுபவித்தேன்; வீட்டை விட்டு ஓடினேன், போதைப்பொருட்களை உபயோகித்தேன், திருடினேன். நான் செய்த எந்த ஒரு செயலும் மிகவும் அபாயகரமானதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை, ஏனெனில் எனக்குப் பிடித்தமானதை செய்வதைத் தவிர வேறெந்த குறிக்கோளும் எனக்கு

இருந்ததில்லை. மிக மோசமான காரியம் ஒன்று நடக்கவேண்டுமானால் அது நான் சீக்கிரத்தில் இறந்துவிடுவேன் என்பது மட்டுமே.

என்னுடைய 16வது வயதில், சான் ஜசின்டோ மலைகளில் உள்ள ஒரு குகையில் வசித்தேன். அமைதியான மலைப்பகுதிகளில் வாழ்வது எனக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் ஒருநாள் மலையேறுபவர் ஒருவர் விட்டுச்சென்ற ஒரு பைபிளைக் கண்டெடுத்தேன் - இறுதியாக, எல்லாமே வாய்த்தது. நான் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த வாழ்க்கை - மரிப்பதற்கான வாழ்க்கை. உண்மையை சொல்லப்போனால் இப்படி வாழ்வதற்காக நாம் உண்டாக்கப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். அப்பொழுதுதான் உண்மையான மனமாற்றம் ஆரம்பித்தது. இன்று, தேவனுக்காக ஊழியம் செய்வதே என் வாழ்க்கைக்கு மகிழ்ச்சி, நோக்கம் மற்றும் அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. இன்று நான் உண்மையாகவே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். 1

களங்கத்தை அழித்தல்

என்னுடைய வாழ்க்கை அனுபவம் உங்களுடையதைக் காட்டிலும் மிகவும் வித்தியாசமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் போராடிக் கொண்டுருப்பவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக நான் இதைப் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். அதாவது அவர்களுக்கு

இன்னும் நம்பிக்கை என்ற ஒன்று உண்டு -
தற்கொலை என்னும் களங்கத்தையும் அழிக்க இது
உதவும்.

பல சமுதாயங்களில், தற்கொலை
எண்ணம் என்பது கருஞ்சிவப்பு எழுத்தை
அணிந்துகொண்டிருப்பதைப் போன்றதாகும். பிறரைத்
துன்புறுத்தும் நபர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை
வெளிப்படுத்தும்போது, பிறர் கவனத்தைப்
பெறுவதற்காக கோபம், அதிர்ச்சி, மற்றும் குற்றச்சாட்டு
போன்றவைகளை எதிர்கொள்ளலாம். தங்களுக்குப்
பிரியமானவர்களை இழக்கக்கொடுத்த குடும்பங்கள்
அந்த மரணத்திற்கான உண்மையான காரணத்தை
வெளிப்படுத்தத் தயக்கம் காட்டலாம். தற்கொலை
செய்துகொண்டவர்கள் இரட்சிக்கப்படமுடியாது
என பல கிறிஸ்தவர்கள் நம்புகிறார்கள். இதன்
விளைவாக, மிகவும் வேதனை நிறைந்த சூழ்நிலைகள்
பெரும்பாலும் மறைக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் தற்கொலையைக் குறித்து பேசாமல்
இருப்பது அதைக் குறித்தக் காரியங்களை
செயல்படுத்துவதை இன்னும் மோசமாக்குகிறது.
ஸ்டான்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின்
பேராசிரியர் ஜே. டி. ஷ்ராம், 'தற்கொலை
முயற்சியிலிருந்து எவ்வாறு தப்பிப்பது' என்ற
தலைப்பின்கீழ் கொடுத்த ஒரு கான்ஃப்ரன்ஸ்
செய்தியில் இவ்வாறு கூறினார்: "தற்கொலை என்ற
காரியத்தைச் சுற்றிலும் காணப்படுகிற பல்வேறு

தடைகளினிமித்தம், அதைக் குறித்து என்ன கூறுவது என்றே தெரியவில்லை, இதனால் பெரும்பாலும் நாம் எதையும் சொல்வது இல்லை. இதனால் (என்னைப் போன்றவர்கள்) இன்னும் அதிகமாகத் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.”2

தனிமையில் இருத்தல், அமைதி மற்றும் புறம்பேசுதல் - மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில் இந்தக் காரணிகளும் சேர்ந்துகொள்ளுகின்றன. மறுபக்கம் பார்த்தால், ஆதரவு காட்டும் ஒரு சமுதாயமானது தற்கொலை முயற்சி மற்றும் எண்ணங்களுக்கு வழிநடத்தும் மோசமான உணர்வுகளை மேற்கொள்ள உதவும். வெளிப்படையாகப் பேசும், காதுகொடுத்து கவனமாகக் கேட்கும் ஒரு சமுதாயமானது அன்புக்குரியோரை தற்கொலைக்கு இழக்கக் கொடுக்கும் சிக்கலான துயரத்தைத் தீர்க்கும். தேவையிலிருக்கும் அல்லது உதவி கேட்கும் ஒருவரை நம்மால் எவ்வாறு தவிர்க்க இயலாதோ, அதேபோல தற்கொலை எண்ணங்களினால் போராடிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் நாம் நமது உதவிக் கரங்களை நீட்டவேண்டும்.

ஒரு பொதுவான சோதனை

தற்கொலை எண்ணங்கள் என்பது எல்லாருக்கும் ஏற்படக்கூடிய பொதுவான சோதனையாகும். 2019ல் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வில், “அமெரிக்காவிலுள்ள

18 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட 4.8 சதவிகித மக்களுக்கு தற்கொலை எண்ணங்கள் இருந்தன”³ என்று கண்டறியப்பட்டது. அதாவது 12 மில்லியன் மக்கள்! அதே வருடத்தில், ஏறத்தாழ 1.4 மில்லியன் பெரியவர்கள் தற்கொலை முயற்சி செய்தனர். இதில் பதிவு செய்யப்படாதவர்களுடைய எண்ணிக்கை சேர்க்கப்படவில்லை. தற்கொலை எண்ணங்களுடன் நீங்கள் போராடியிருந்தால், போராடிக்கொண்டிருந்தால், நீங்கள் மட்டும் தனியாகப் போராடவில்லை என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள். இந்தப் பாதையில் நடந்தவர்கள் பலர் உதவியையும், சுகத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவை உங்களுக்காகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை மறந்துபோகவேண்டாம்.

ஒவ்வொரு நபரும்

தனித்துவமானவர்களென்பதுபோல,
ஒவ்வொருவருடைய அனுபவமும்
தனித்துவமானதுதான். மக்கள் தங்களுடைய
மரணத்தைக் குறித்து தாங்களே யோசிப்பதற்கு
அநேகக் காரணங்கள் உண்டு: பாலியல்
வன்கொடுமை, குழந்தைப்பருவத்தில் ஏற்பட்ட
அதிர்ச்சி, குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட வன்முறை,
கொடுமைப்படுத்துதல், நீண்டநாள் வலி,
போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகுதல்,
சமூகத்தால் ஒதுக்கப்படுதல், மருந்துகளால்

ஏற்பட்ட பக்கவிளைவுகள், குணமாக்கப்படமுடியாத சுகவீனம், பிரசவத்திற்குப்பின் ஏற்படும் மன அழுத்தம், கருச்சிதைவு, முக்கியமான உறவு, வேலை, அல்லது அந்தஸ்து இழப்பு என இப்பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போகிறது. பெரும்பாலும், அநேகக் காரணிகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துகொள்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், தற்கொலை செய்து உயிரிழந்தவர்களில் 90 சதவிகிதம் பேர் உளவியல் சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் பாதிக்கப்படுகின்றனர் - அதாவது பெரிய அளவிலான மன அழுத்தம், இருமுனையப் பிறழ்வு, மன அழுத்தத்திற்குப் பின் ஏற்படும் அதிர்ச்சி போன்றவையாகும், ஆனால் இப்படிப்பட்ட மனநோய்களுக்கு சிகிச்சையளிக்க முடியும்.4

வெவ்வேறு சூழல்களிலிருந்து வருகிற எல்லா வயதிற்குட்பட்டவர்களையும் தற்கொலை பாதிக்கிறது. தற்கொலை எண்ணங்களால் நான் போராடியபோது, நான் ஒரு அவிசுவாசியாக இருந்தேன். மதத்தின் மூலம் தற்கொலையிலிருந்து ஒரு நபரை, ஒரு கட்டம் வரைக்கும், பாதுகாக்கமுடியும் என அறிவியல்பூர்வமாக நிரூபித்தப் பிறகும், சில உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் மன அழுத்தத்திற்குட்பட்டு தங்கள் வாழ்வை முடித்துக்கொள்ளுமளவிற்கு மனம் சோர்ந்து போகிறார்கள் - சிலர் அம்முயற்சியில் ஈடுபடவும் செய்கிறார்கள்.5,6

என்னுடைய சொந்த ஊழியத்தில் இதை நான் கண்டிருக்கிறேன்: மிக மோசமான நீண்டநாள் வலியினால் துன்புற்ற ஒரு வயதான சபை விசுவாசி, ஒன்பது வயது குழந்தை, மரணத்துக்கேதுவான நோயினால் துன்புற்ற ஒரு தாய், ஒரு பாட்டில் முழுவதுமுள்ள 911 என்ற தூக்கமாத்திரைகளை எடுத்தபின், “நான் சாகவிரும்பவில்லை; என்னை சாகவிடாதீர்கள்” என கெஞ்சிய வாலிபப் பெண், ஆனால் காலம் கடந்துபோயிருந்தது. அவளுக்கருகில் நான் நின்றிருந்தேன். மிகவும் கடினமான ஒரு மரண ஊர்வலம் அது. மாபெரும் தீர்க்கதரிசிகளான எலியா, எரேமியா, யோனா மற்றும் மோசே போன்றவர்களும் கூட சில நேரங்களில் மரிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள்.

தற்கொலை குறித்து வேதாகமம் எதையும் மறைத்துவைக்கவில்லை. இது ஏதோ ஆலோசனை ஏதுமற்ற தவிர்க்கப்படவேண்டிய ஒரு பாடம் அல்ல. தற்கொலை குறித்து வேதாகமத்தில் உண்மையான ஒன்பது உதாரணங்கள் உள்ளன (நியாதிபதிகள் 9:52-54; 16:28-30; 1 சாமுவேல் 31:1-6; 2 சாமுவேல் 17:23; 1 இராஜாக்கள் 16:18; 1 நாளாமம் 10:1-6; மத்தேயு 27:3-5). தற்கொலை செய்யாதவர்களை செய்தவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, வேதம் முதலில் உள்ளவர்களுடைய உதாரணத்தையே பின்பற்ற உந்துகிறது. வேறெந்த வழியும் இல்லை, இதற்குமேல் போகமுடியாது என

நம்பிக்கையிழந்தவர்களுக்கு வேதம் விசேஷித்த ஊக்கத்தை வைத்துள்ளது.

தற்கொலை எண்ணம் என்பது உண்மையான பிரச்சனைகள் மற்றும் உண்மையான கேள்விகளுடன் வருவதாகும். மனமுடைந்துபோன கிறிஸ்தவர்கள் சில நேரங்களில் ஜெபம் செய்துவிட்டு தற்கொலை செய்தால் கண்விழிக்கும்போது பரலோகத்தில் இருப்போம் என நினைப்பதுண்டு. தாங்கள் நேசித்தவரை இழக்கக்கொடுத்த நண்பர்களும் குடும்பமும் மரித்தவரைக் குறித்து ஏதேனும் நம்பிக்கையுள்ளதா என நினைப்பதுண்டு. அருகில் நின்றுகொண்டிருக்கும் அக்கறையுள்ள மனிதர்கள் தற்கொலை எண்ணத்தோடு போராடுபவர்களுக்கு எவ்வாறு உதவமுடியும் என நினைப்பதுண்டு.

ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான உண்மையான பதில்களையும் உண்மையானத் தீர்வுகளையும் வேதம் கொடுக்கிறது. அடுத்து வரக்கூடிய பக்கங்களில் இந்த ஒவ்வொரு பிரிவினரையும் குறித்து தனித்தனியாக நான் பேசுவேன். அனைவரும் பக்திவிருத்தியடையவேண்டும் என்பதே எனது ஜெபமாகும்.

அத்தியாயம் 2

மனம் சோர்ந்துபோன கிறிஸ்தவர்களுக்கு

உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் “பிரயோஜனமற்ற உலகக் காரியங்களுக்காக மன அழுத்தத்திற்கு உட்படமாட்டார்கள்” எனக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள், ஆனால் உண்மையில், மெய் கிறிஸ்தவர்களும் கூட மன அழுத்தத்திற்குட்படுகிறார்கள். தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவன் என்றென்னப்பட்ட தாவீதின் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள்:

“என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? எனக்கு உதவி செய்யாமலும், நான் கதறிச் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும் ஏன் தூரமாயிருக்கிறீர்? என் தேவனே, நான் பகலிலே கூப்பிடுகிறேன், உத்தரவுகொடர்; இரவிலே கூப்பிடுகிறேன், எனக்கு அமைதலில்லை.” (சங்கீதம் 22:1, 2).

“தேவனே, என்னை இரட்சியும்; வெள்ளங்கள் என் ஆத்துமாமட்டும் பெருகிவருகிறது. ஆழமான உளையில் அமிழ்ந்திருக்கிறேன், நிற்க நிலையில்லை, நிலையாத ஜலத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறேன்; வெள்ளங்கள் என்மேல்

புரண்டுபோகிறது. நான் கூப்பிடுகிறதினால்
 இளைத்தேன்; என் தொண்டை
 வறண்டுபோயிற்று; என் தேவனுக்கு
 நான் காத்திருக்கையால், என் கண்கள்
 பூத்துப்போயிற்று.” (சங்கீதம் 69:1-3).

பாடுகள் என்றால் என்ன என்பது தாவீதுக்குத் தெரியும். இதைப்போன்ற ஒரு புத்தகத்தை நீங்கள் படிக்கத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றால் உங்களுக்கும் நிச்சயமாகவே தெரியும். ஒருவேளை நீங்கள் தற்கொலை எண்ணங்களுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கலாம். ஒருவேளை “நானே எனது உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளவேண்டுமா?” என்ற கேள்வியை கேட்கும் கட்டத்தில் நீங்கள் இருக்கலாம்.

நான் துவங்குவதற்கு முன், நீங்கள் ஒரு கடினமான காரியத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்காக முதலாவது என் துக்கத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மிக முக்கியமான வலியை உணராமல் எவராலும் தற்கொலை செய்வதை யோசிக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட வலி உண்மையாகவே கடந்துவருவதற்கு மிகவும் கடினமானதுதான்! எனினும் உறுதியாகவும் கனிவாகவும் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், தற்கொலை என்பது, பல காரணங்களுக்காக, உண்மையானத் தீர்வு அல்ல.

உங்கள் ஜீவன் யாருடையது?

மிக ஆழமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்றால், தற்கொலை செய்வதென்பது “கொலை செய்யாதிருப்பாயாக” (யாத்திராகமம் 20:13) என்ற ஆறாவது பிரமாணத்தை மீறுவதாகும். ஒரு கிறிஸ்தவனாக, உங்கள் ஜீவன் உங்களுடையதல்ல: “கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டீர்களே; ஆகையால் தேவனுக்கு உடையவைகளாகிய உங்கள் சரீரத்தினாலும் உங்கள் ஆவியினாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 6:20). உங்கள் ஜீவன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜீவனைக் கொண்டு உங்களை விலைக்கிரயத்துக்கு வாங்கியுள்ள தேவனுடையதாகும். நீங்கள் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்காதபோதும் கூட, தேவன் உங்கள் வாழ்க்கைக்கென்று ஒரு நோக்கத்தை வைத்திருக்கிறார்.

சில நேரங்களில், நாம் நமது வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாகவும், வசதியாகவும், மனதிற்கு இனிமையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கலாம். மாறாக, கிறிஸ்தவர்களாக, நாம் எப்படி துன்பப்பட்டாலும் சரி, நமது சூழ்நிலைகள் எப்படியிருந்தாலும் சரி நமது நோக்கம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவதாகும்.

அநேகந் துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் யோபு தேவனை மகிமைப்படுத்தவே தீர்மானித்தார். ஒரே நாளில் யோபு தன்னுடைய ஆஸ்திகளையும், எல்லாப்

பிள்ளைகளையும் இழந்தார். அடுத்ததாக அவர் தன்னுடைய ஆரோக்கியத்தை இழந்தார். மேலும், அவருடைய மனைவி மற்றும் நண்பர்களுடைய கேலிப்பேச்சைத் தாங்கினார். இப்படிப்பட்டத் துன்பங்களுக்கு மத்தியில், யோபு தன்னுடைய ஜீவன் முடியவேண்டுமென்று ஏங்கினார்:

“ஆ, என் மன்றாட்டு எனக்கு அருளப்பட்டு, நான் வாஞ்சிப்பதைத் தேவன் எனக்குத் தந்து, தேவன் என்னை நொறுக்கச் சித்தமாய், தம்முடைய கையை நீட்டி என்னைத் துண்டித்துப்போட்டால் நலமாயிருக்கும்” (யோபு 6:8, 9).

எனினும், யோபு நிலைநின்றார். தனது மனைவி கூறியபடி, தேவனை தூஷித்து ஜீவனை விடுவதற்கு அவர் மறுத்தார் (வசனம் 2:9). மாறாக, தன் வலியின் ஊடாக அவர் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார். தேவனைக் குறித்து யோபு இவ்வாறு கூறினார்: “அவரே என் இரட்சிப்பு; மாயக்காரனோ அவர் சந்நிதியில் சேரான்” (யோபு 13:16). அந்த ஒரு தீர்மானத்தினால்தான், யோபுவின் அனுபவமானது அநேகர் தங்களுடைய சொந்த துன்பங்களிலும் விடாமுயற்சியுடன் நிற்பதற்கு அவர்களை உணர்த்தியது.

நீங்கள் விரக்தியின் விளிம்பில் நிற்பதைப்போல் உணரலாம். நீங்கள் வாழ்வதற்கு எந்த ஒரு காரணமும்

இல்லாததுபோல் உணரலாம். இந்த நேரத்திலும் கூட உங்கள் ஜீவன் தேவனிடத்திலிருந்து கிடைத்தப் பரிசாகும். கிறிஸ்தவர்களாக, நாம் உயிரோடு இருந்தால், தேவன் நமக்காக ஒரு நோக்கத்தை இன்னும் வைத்திருக்கிறார் என்று நம்பவேண்டும். அது என்ன நோக்கமென்று உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம், ஆனால் அவர் அதை அறிவார்; அதனிடத்திற்கு உங்களை வழிநடத்துவார். உண்மையாகவே உங்களுடைய தற்போதைய துன்பமானது ஒருநாள் தேவன் உங்களுக்காக வைத்திருக்கும் நோக்கத்திற்காக வாழ உங்களுக்கு உதவி செய்யும்.

இன்று உங்களுக்கான தேவனுடைய நோக்கமானது எளிமையானதாக, ஆனாலும் கடினமானதாக இருக்கலாம். துன்பங்களின் ஊடே அவரை மகிமைப்படுத்தத் தீர்மானம் செய்யுங்கள். இதைச் செய்வதற்கானக் கிருபையையும் பெலனையும் அவரால் தரமுடியும்: “இதிலே நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்; என்றாலும், துன்பப்படவேண்டியது அவசியமானதால், இப்பொழுது கொஞ்சக்காலம் பலவிதமான சோதனைகளினாலே துக்கப்படுகிறீர்கள். அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து

வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும்” (1 பேதுரு 1:6, 7).

தேவனுக்கான, பிறருக்கான மற்றும் உங்களுக்கான அன்பு

“உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக ... உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” (மத்தேயு 22:37-39) என்ற இவைகளே மாபெரும் கட்டளைகள் என்று இயேசு கூறினார்.

சில சமயங்களில் நமது சொந்த தனிப்பட்ட வலியினுள் நாம் மிகவும் மூழ்கிப் போகலாம். நமது குடும்பத்தினருக்கும், நண்பர்களுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் எப்படிப்பட்ட ஆழமான வலியின் அதிர்வலைகளை நமது மரணம் ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் கருத்தில்கொள்வதில்லை.

ஒரு காலத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்துவந்த ஒதுக்கமாயிருந்த சிறு பட்டணத்தில், எங்கள் மகனுடைய நண்பன் ஒருவன் மனமுடைந்துபோய், போதை பழக்கத்துடன் போராடி, தன்னைத்தானே சுட்டுக்கொண்டான். அதற்குப் பின்பு அவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டான், ஆனால் உயிருடன்தான் இருந்தான். அவனை அருகிலிருக்கும் ஒரு

மருத்துவமனைக்கு உடனே அழைத்துச் செல்லும்படி பறக்கும் ஆம்புலன்ஸ்க்கு செய்தி அனுப்பப்பட்டது.

புயல் மற்றும் கனமான மழைக்கு மத்தியில், இருள் சூழ்ந்த இரவில் அந்த ஹெலிகாப்டர் வந்தது. ஆனால் அவனிருக்கும் பகுதிக்குப் பதிலாக, வேறு ஒரு மலைக்குள் அது பறந்தது. அதற்குள்ளிருந்த அனுபவமுள்ள ஒரு பைலட் மற்றும் இரண்டு டெக்னீஷியன்கள் என மூன்று நபர்களும் மரித்துப்போனார்கள். குண்டு துளைக்கப்பட்ட காயத்தினால் அந்த வாலிபனும் இறந்துபோனான். அதற்குப்பின்பு, மாரடைப்பால் அவனுடைய தகப்பனும் மரித்துப்போனார். சனாமியைப்போல் வந்த வேதனையின் தொடர் அலைகளை எதிர்கொண்ட எங்கள் சமுதாயத்தின் நிலையை விவரிக்கமுடியவில்லை. அந்த வாலிபனுடைய தீர்மானம் பிறருக்கு எத்தனை வலியைக் கொடுத்தது என்பதை அவன் உணர்ந்திருப்பானேயானால், அவன் அந்த துப்பாக்கியை இயக்கியிருக்கமாட்டான்.

இயேசுவின் இதயத்தைக் குறித்து யோசித்துப் பாருங்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய ஜீவனை கொடுப்பதற்கு பதிலாக, தமது ஜீவனை அவர் கொடுக்க முன்வந்தார் - கொடுத்தார்.

“அநாதி சிநேகத்தால் உன்னைச் சிநேகித்தேன்”

(எரேமியா 31:3) என்று சொன்னவருடைய

இருதயத்தை உங்களுடைய மரணம் எந்த அளவிற்கு காயப்படுத்தும்?

தற்கொலை, உங்களிடமிருந்து எதையெல்லாம் பறித்துக்கொள்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். நாம் நமது சொந்த வலியைக் குறித்து அதிகம் கவனம்செலுத்தும்போது, மற்றெல்லா காரியங்களும் நம்பிக்கையற்றுதான் தோன்றும். நீங்கள் ஒரு கருந்துளையைப் பார்க்கிறீர்கள் என்றால், அந்தக் கருந்துளையை மட்டுமே பார்க்கப்போகிறீர்கள் மற்றும் சிந்திக்கப்போகிறீர்கள். பின்னர், உங்களுக்கு இருக்கிற ஒரே ஒரு வழி அதற்குள் விழுவது மட்டும்தான் என்றும் நினைப்பீர்கள்.

ஆனால் சற்று வேறு திசையில் நீங்கள் திரும்பிப் பார்த்தால், அதாவது மேல்நோக்கிப் பார்த்தால், பிரகாசமான சூரிய ஒளியை நீங்கள் காணமுடியும்; உங்களுக்கு முன் இருக்கும் ஒரே நிறம் கருப்பு மட்டுமல்ல, கீழ்நோக்கிப்போவது மட்டுமே உங்களுக்கான ஒரே வழியும் அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொள்வீர்கள். “தேவனுடைய அன்பைக் காட்டிலும் ஆழமான பள்ளம் ஒன்றில்லை” என்பது பேரழிவிலிருந்து தப்பிய கோரி டென் பூம் என்பவருக்குப் பிடித்தமான வரிகள். நீங்கள் உங்கள் கண்களால் வேறு ஒருவரைப் பார்க்கப் பழகுவீர்களானால், “வானம் திறந்திருக்கிறதையும், தேவதூதர்கள் மனுஷகுமாரனிடத்தினின்று ஏறுவதையும் இறங்குவதையும் இதுமுதல் காண்பீர்கள்” (யோவான் 1:51). நிறைவேறிய வாக்குத்தத்தங்களுக்கும்,

பதில் கிடைக்காத நம்பிக்கைகளுக்குமான ஒரு புதிய துவக்கத்திற்கு இயேசு கிறிஸ்து ஏணியாக இருக்கிறார். "... விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுவை நோக்கி" (எபிரெயர் 12:1) நமது கண்களைத் திருப்புவோம்.

உங்கள் கதை இன்னும் நிறைவுபெறவில்லை

எனது தாய் மிகவும் அழகானவர். எங்கே வெளிப்புறத் தோற்றமும் வாலிபமும் மிக அதிகமாக மதிக்கப்பட்டதோ, அங்கே, அதாவது ஷோ பிசினஸில், அவள் வேலை செய்தாள். அவள் 40 வயதையடைந்தபோது, அவளுக்கு எதிர்காலமே இல்லாததுபோல் உணர்ந்தாள். அவள் தற்கொலை செய்துகொள்ளப்போவதாக என்னிடம் கூறியபோது, நான் எனது வாலிபப்பருவத்திலிருந்தபோது எனக்கு உதவிய ஒரு கருத்தை அவளிடம் பகிர்ந்துகொண்டேன்: "அம்மா, தற்கொலையைக் குறித்த ஒரு நல்ல விஷயம் என்னவென்றால், அதை எப்பொழுதும் நீங்கள் தள்ளிப்போடலாம். மற்றுமொருநாள் எப்போதுமே நமக்கு உண்டு. ஆனால் நீங்கள் ஒருவேளை மரித்தால் மரித்ததுதான். நீங்கள் ஒருவேளை வாழ்ந்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும் என்பதை உங்களால் தெரிந்துகொள்ளமுடியாது" என்றேன். இயல்பாகவே

ஆர்வமிக்கப் பெண்மணியாக அவள் இருந்ததால், உயிர்வாழத் தீர்மானித்தாள் - அவளுடைய வெற்றிகரமான நாட்கள் அவளது 50களில் தான் இருந்தன. இவ்வாறு காலங்கள் மாறின.

நண்பரே, உங்களுக்கான தேவனுடைய திட்டமும் இன்னும் நிறைவுபெறவில்லை! தேவனுடைய உதவியைத் தேடி அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு, அவர்களுடைய முடிவானது தோல்வியாகவோ நம்பிக்கையற்றதாகவோ இல்லாமல், எப்போதும் ஒப்புரவும், புதுப்பித்தலும், இரட்சிப்பாகவும் இருக்கும்: "... நான் ... அதில் பழுதாய்ப்போனதைச் சீர்ப்படுத்தி, பூர்வநாட்களில் இருந்ததுபோல அதை ஸ்தாபிப்பேன்" (ஆமோஸ் 9:12) என்று தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைக் குறித்துக் கூறுகிறார்.

இவ்வுலகத்தின் வலியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக எவரும் தங்கள் உயிரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது தேவனுடைய சித்தமல்ல - நீங்கள் வாழவேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகிறார்! இன்னும் சொல்லப்போனால், "நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்" (யோவான் 10:10) என்று இயேசு கூறுகிறார். இதுதான் யோபுவின் அனுபவமும் கூட. யோபு மிகவும் அதிகமாக வேதனையுற்றார்; ஆனால் அதை அவர் கடந்துவந்தபோது, "கர்த்தர் யோபின் முன்னிலைமையைப் பார்க்கிலும் அவன் பின்னிலைமையை ஆசீர்வதித்தார்" (யோபு 42:12).

இதுவே நம் அனைவருக்குமான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாயிருக்கிறது: "... உங்கள் முந்தின சீரைப்பார்க்கிலும் உங்களுக்கு நற்சீர் உண்டாகச் செய்வேன் ..." (எசேக்கியேல் 36:11). தேவன் தம்மிடம் ஜீவனை அபரிவிதமாக வைத்துள்ளார் - அவருடைய கதையில் அடுத்து உங்களுக்காக அவர் என்ன வைத்துள்ளார் என்பதைப் பார்க்க நீங்கள் ஏன் உங்களை அவருக்கு அர்ப்பணிக்கக்கூடாது?

அதிகாரம் 3

நம்பிக்கையைத் தேடுதல்

எழுத்தாளரும் மேடைப் பேச்சாளருமான டெர் வைஸ் என்பவர் மன அழுத்தத்தினால் அநேக வருடங்களுக்கு அவதிப்பட்டார். அவள் பத்து வயதாயிருக்கும்போதுகூட, தன்னுடைய வாழ்க்கை அத்துடன் முடிந்துவிடவேண்டுமென்று அவள் நினைத்தாள். கொஞ்ச காலத்திற்கு அவள் தனது கஷ்டமான அனுபவங்கள் அனைத்தையும் ஒத்திவைக்க முடிந்தது. ஆனால் லூ கெஹ்ரிக் (Lou Gehrig) என்ற நோயினால் தன் கணவனை அவள் இழந்தபோது, நெடுநாளாய் மெதுவாய் கொதித்துக்கொண்டிருந்த பானைகள் முழுவதுமாகக் கொதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன, மேலும் அவள் தனது வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்ள முற்பட்டாள்.

“வாழ்க்கை என்பது பொறுமைக்கான பரீட்சையாக மாறிவிட்டது” என்று அவள் பகிர்ந்துகொண்டாள்.

இன்று டெரீ தனது வாழ்க்கையைப்

“பூரணமானது” “வளமானது” என்று கூறுகிறார்.⁷

நம்பிக்கையைத் தேடும் பயணம் என்பது ஒரு செயல்முறை அனுபவமாகும். அதில் மனதுருக்கமுள்ள ஒரு வல்லுநரும் அதிகமானப் பதிவுகளும் காணப்படும் என்று கூறுகிறார்.

“தற்கொலை என்பது தனித்து நிற்காது.

ஒன்றுமேயில்லாத வெற்றிடத்தின் விளைவினாலும்

அது ஏற்படுவதல்ல. அது ஏதோ ஒன்றின்

விளைவு என்கிறார் டெரீ.⁸ இது உண்மையாகவே

நம்பிக்கை நிறைந்த ஒரு வாக்கியமாகும்.

தற்கொலை எண்ணங்கள் உண்மையாகவே

நிஜங்களின் விளைவாக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட

எண்ணங்களுக்கான உதவியும் சாத்தியமே.

எழுபது உதவியாளர்கள்

டீரெஷ்ஷர் ஐலாந்து என்ற சாகசக் கதை

பிரபலமாவதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பாகவே

ராபர்ட் லூயீஸ், அவர் குழந்தையாக இருந்தபோது,

குளிக்கால இரவில் ஒருநாள் அவரை

கவனித்துக்கொள்ளும் பெண்மணி அவரைப்

பார்க்க அவருடைய படுக்கையறைக்கு வந்தாள்.

ராபர்ட் தன் படுக்கையில் இல்லை. மாறாக, தன்

முகத்தை ஜன்னலில் பதித்தவாறு கைகளில் அதைப்

பிடித்தவாறு நின்றுகொண்டிருந்தார். அவருக்குக் குளிர் பிடிப்பதற்குமுன் அவர் படுக்கைக்குச் செல்லவேண்டுமென்று அவள் கண்டிப்புடன் கூறினாள்.

ஆனால் ராபர்ட்: “இங்கே ஜன்னலில் வந்து நான் பார்ப்பதை நீங்களும் பாருங்கள்” என்று கூறினான். அவள் பார்த்தபோது, தெருவிளக்கை ஏற்றும் நபர் ஒவ்வொரு விளக்கையும் ஏற்றிக்கொண்டே சென்றான். “பாருங்கள், ஒரு மனிதன் இருட்டிற்குள் துளை போடுகிறான்”⁹ என்று ராபர்ட் கூறினான்.

சாத்தானின் இருளுக்குள் வெளிச்சத்தின் துளைகளைப்போடும் நபர்கள் நம்மைச் சுற்றிலும் தேவைப்படுகிறார்கள்.

மோசே அதிகமானப் பொருப்புகளுடன் கூடிய தனது 40-வருட பயணத்தின்போது ஒரு ஆச்சரியமானத் தருணத்தை கடந்துவந்தார். அவர் இஸ்ரவேலரை அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்பதற்கான தேவனுடைய கருவி மட்டுமல்ல, அந்த முழுதேசத்தையும் வனாந்திரத்தின் வழியாக நடத்திக்கொண்டுப்போகும் மேலான பொறுப்பு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே கவனமாகக் கையாளப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகள் இருந்தன: அத்தனைப் பெரிய ஜனக்கூட்டத்திற்கு உணவும் தண்ணீரும் எங்கிருந்து கொடுக்கமுடியும்? அவர்கள் தங்களை எவ்வாறு பாதுகாக்கமுடியும்?

ஆனால் அந்த உணர்வுரீதியான பிரச்சனைகள் அனைத்தும் மோசேயின் மீது வைக்கப்பட்டன.

இஸ்ரவேலர் தொடர்ச்சியான முறுமுறுப்பில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஒரு சமயம், “அந்தந்த வம்சங்களைச் சேர்ந்த ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் கூடாரவாசலில் நின்று அழுகிறதை மோசே கேட்டான்” (எண்ணாகமம் 11:10) என்று வேதம் பதிவுசெய்கிறது. தங்களுக்குக் கிடைத்த விடுதலைக்காக நன்றிசெலுத்துவதற்கு பதில், தங்களுடைய அடிமைத்தன தேசத்தை நினைத்து அவர்கள் ஏங்கினார்கள்! “நாம் எகிப்திலே கிரயமில்லாமல் சாப்பிட்ட மச்சங்களையும் வெள்ளரிக்காய்களையும், கொம்மட்டிக்காய்களையும், கீரைகளையும், வெண்காயங்களையும், வெள்ளைப் பூண்டுகளையும் நினைக்கிறோம். இப்பொழுது நம்முடைய உள்ளம் வாடிப்போகிறது இந்த மன்னாவைத் தவிர, நம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாக வேறொன்றும் இல்லையே” (வசனங்கள் 5, 6) என்று அவர்கள் துக்கித்தார்கள்.

மோசேயின் பெலனும் அற்றுப்போயிற்று. ஜனங்கள் மன்னாவைத் தொடர்ந்து உண்டதால் அது அவர்களுக்கு கசப்பாயிருந்தது, மோசேக்கோ ஜனங்களுடைய நடக்கை கசப்பாயிருந்தது! எனவே, மோசே தேவனிடம், “உமது அடியானுக்கு உபத்திரவம் வரப்பண்ணினதென்ன?” (வசனம் 11), “இந்த ஜனங்களெல்லாரையும் நான் ஒருவனாய்த் தாங்கக்கூடாது. எனக்கு இது மிஞ்சின

பாரமாயிருக்கிறது. உம்முடைய கண்களிலே எனக்குக் கிருபை கிடைத்ததானால், இப்படி எனக்குச் செய்யாமல், என் உபத்திரவத்தை நான் காணாதபடிக்கு இப்பொழுதே என்னைக் கொண்டுபோடும் ...” என்று ஜெபித்தார் (வசனங்கள் 14, 15). ஜனங்களுடைய பாரங்களைச் சுமந்து இளைத்துப்போனதால், மோசே தொடர்ந்து அவர்களை வழிநடத்துவதற்கு பதில் மரித்துப்போவதையே விரும்பினார்.

மிகவும் மனம் தளர்ந்துபோய் தான் மரிக்கவேண்டுமென்று மோசே விரும்பினபோது, தேவன் எவ்வாறு அவரைக் கிட்டிச்சேர்ந்தார்? ஜனங்களுக்குள்ளே 70 மூப்பர்களைத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு தேவன் மோசேக்கு ஆலோசனை கூறினார். “அப்பொழுது நான் இறங்கிவந்து, அங்கே உன்னோடே பேசி, நீ ஒருவன்மாத்திரம் ஜனங்களின் பாரத்தைச் சுமக்காமல், உன்னோடேகூட அவர்களும் அதைச் சுமப்பதற்காக உன்மேல் இருக்கிற ஆவியை அவர்கள்மேலும் வைப்பேன்” (வசனம் 17).

அவர் தோள்மீது “அதிகமான விசுவாசத்தை வைக்கவேண்டுமென்று” மட்டும் அங்கே அவருக்குக் கற்றுத்தரப்படவில்லை அல்லது அவர் ஆழமற்ற வெற்றுரையினால் அமைதிப்படுத்தப்படவுமில்லை. அவரால் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலிருந்து நடைமுறை ரீதியான விடுதலை

அவருக்குத் தேவைப்பட்டது - தேவன் தம்முடைய மிகுந்த இரக்கத்தினாலே அதை அவருக்குக் கொடுத்தார்.

ஒரு தூதன் காலை உணவை சமைத்தபோது

ஆழமான மனச்சோர்வை சந்தித்த மற்றுமொரு தேவமனிதன் எலியா. கொடுமையான பஞ்சத்திற்கு மத்தியிலும், கர்மேல் பர்வதத்தின்மேல் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிக்கும் விக்கிரகாராதனைக்காரராகிய பெருந்தொகையான பாகால் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இறுதியில், எலியாவின் தேவனே அவருடைய ஊழியக்காரருடைய ஜெபத்தைக் கேட்டு, பலியின்மீது வானத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணினார்.

அதன் விளைவாக, ஆச்சரியத்தில் மூழ்கியிருந்த மக்கள் தேவனைத் தொழுதுகொண்டார்கள். மேலும், ஒரு பாகால் தீர்க்கதரிசியும் தப்பாமல் அவர்களை அழிக்க அவர் முன்சென்றார். பின்னர், முதன்முறையாக மூன்று ஆண்டுகளில் வானம் மழையைப் பொழிந்தது. (1 இராஜாக்கள் 18:20-46ஐ வாசிக்கவும்).

அந்த இரவில், எலியாவைக் குறித்து சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள். எப்படிப்பட்ட மாபெரும் வெற்றி அது! எந்த அளவிற்கு அட்ரீனலின் (இயக்குநீர்) அவருடைய நரம்புகளுக்குள் சுரந்திருக்கும். ஏன்

தெரியுமா? அவருடைய அதீத உற்சாகத்தினிமித்தம் ராஜாவின் ரதத்திற்கு முன்பாகப் பட்டணத்திற்கு ஓடிச்சென்றார். ஒருவேளை அந்நாளின் நிகழ்வானது விக்கிரகாராதனையை அத்தேசத்திலிருந்து அடியோடு அழித்துப்போடப்போகிறது என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம். ராஜாவும் ராணியும் தேவனுடைய வல்லமையின் வெளிப்பாட்டை நம்புவார்கள் என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக ஒன்று சொல்லமுடியும், அந்நாளின் நிகழ்வினால் அவருடைய உடலும் மனமும் நிச்சயம் ஆற்றலில்லாமல் போயிருக்கும். எனினும், மாபெரும் வெற்றிக்குப் பிறகுதான் நாம் பெரும்பாலும் சோதனைக்குள்ளாக அனுமதிக்கப்படுகிறோம்.

அதேப்போல், கர்மேல் மலையின்மீது எலியா பெற்ற வெற்றிக்குப் பிறகு சோதனை அவரை நேரடியாகப் பின்தொடர்ந்தது. யேசுபேலின் தூதுவர்கள் மிரட்டலுடன் கூடிய செய்தியோடு வந்தனர். இப்பொழுது, எலியா ராஜாவிடமிருந்து மூன்று வருடங்களுக்கு மறைந்து வாழ்கிறார், தேவன் அவரைப் பாதுகாத்தார். ஆனால் யேசுபேலின் செய்தி அவருடைய உணர்திறன் நரம்பினைத் பாதித்தது, அவர் தன் உயிருக்காக ஓடினார் (1 இராஜாக்கள் 19:1-3ஐ வாசிக்கவும்).

முற்றும் சோர்வடைந்து, மனம் தளர்ந்து, முழுமையாகத் தனிமையில் வனாந்திரத்திலிருந்த

எலியா, “அவன் வனாந்தரத்தில் ஒருநாள் பிரயாணம் போய், ஒரு சூரைச்செடியின் கீழ் உட்கார்ந்து, தான் சாகவேண்டும் என்று கோரி: போதும் கர்த்தாவே, என் ஆத்துமாவை எடுத்துக்கொள்ளும்; நான் என் பிதாக்களைப்பார்க்கிலும் நல்லவன் அல்ல என்று சொல்லி” (வசனம் 4) ஜெபித்தார். அவர் தன்னைக் குறித்து கசந்துகொண்டார்; முற்றிலும் அவர் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை.

எலியா மனம்தளர்ந்து

சாகவேண்டுமென்றிருந்தபோது, தேவன் எவ்வாறு அவரிடம் கிட்டிச்சேர்ந்தார்? முதலாவது தேவன் அவருடைய சோர்வு, பசி மற்றும் தாகம் என்பவைகள் அவருடைய உணர்வுகளைப் பாதிக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்தார். எனவே காலை உணவை சமைப்பதற்காக ஒரு தூதனை அனுப்பினார்! இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்தத் தூதன் தீர்க்கதரிசியைத் தட்டி எழுப்பி அவருக்கு உணவையும் தண்ணீரையும் கொடுத்து, மீண்டும் தூங்குவதற்கு அனுமதித்தார். பின்னர் இரண்டாம் முறையும் அவ்வாறே போஷித்தார்.

ஒருவேளை இதனால்தான் பெரும்பாலானோர் காலைநேரத்தைக் காட்டிலும் மாலை நேரத்தில் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள் போலும். 10 அவர்கள் அந்நாளின் நிகழ்வுகளினால் சோர்வாகவோ அல்லது பசியுடனோ காணப்பட்டு, ஒருவேளை உணவோ, நல்ல உறக்கமோ என்ன ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தைக் கொடுத்துவிடப்போகிறது

என்பதைக் குறித்து அறியாமலிருக்கலாம்.
 ஒருவேளை, இப்படிப்பட்ட எளிமையான காரியங்கள்
 தற்கொலையைக் குறித்த அவர்களுடைய
 எண்ணத்தையே மாற்றிவிட்டால்? நம்பிக்கையும்
 எதையும் சமாளிக்கும் பெலனையும் அவர்களுக்குக்
 கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் சூழ்நிலைகள்
 எப்படியாகயிருந்திருக்கும்?

நடைமுறை மனதுருக்கம்

ஒரு தீர்வை எடுப்பது சுலபமாகத் தோன்றலாம்,
 ஆனால் எப்போதும் நமது சரீரப்பிரகாரமானக்
 காரியங்கள் நமது உணர்வுகளைப் பாதிக்கின்றன
 என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.
 நமது மனமும் உடலும் ஒன்றோடொன்று
 இணைக்கப்பட்டு முழுமையானதாக இருக்குமாறு
 தேவன் வடிவமைத்திருக்கிறார். “அவன் இருதயத்தின்
 நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்”
 (நீதிமொழிகள் 23:7). நமது உடலுக்கு உதவும்
 எதுவும் நமது மனதிற்கும் உதவுகிறது. நாம்
 சரீரப்பிரகாரமாகவும் மனரீதியாகவும் சுகமுடன்
 வாழவேண்டுமென்று தேவன் வாஞ்சிக்கிறார்;
 அதற்காக எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய, தனிப்பட்ட
 விதத்தில் தக்கவைக்கக்கூடிய முறைகளையும் அவர்
 அளித்திருக்கிறார்.”

எலியாவிற்கு அவர் அளித்த ஆழமான
 நடைமுறை மறுமொழியானது இந்த உண்மையைக்

கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஆனால் அதை மட்டும் தேவன் செய்யவில்லை! அந்தத் தூதன் தேவனுடைய மென்மையான பண்பையும், அவரைக் குறித்த பரிவிரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினான். “கர்த்தருடைய தூதன் திரும்ப இரண்டாந்தரம் வந்து அவனைத் தட்டியெழுப்பி: எழுந்திருந்து போஜனம்பண்ணு; நீ பண்ணவேண்டிய பிரயாணம் வெகுதூரம் என்றான்” (1 இராஜா. 19:7).

நண்பரே, சில நேரங்களில் வாழ்க்கை பயணமானது நமக்கு மிகவும் நீண்டதாக இருக்கிறது. அது மிகவும் கடினமாக, மிகவும் தனிமையானதாக, மிகவும் வலி நிறைந்ததாக இருக்கலாம். அதாவது, நமது துன்பங்களும் மனச்சோர்வுகளும் நம்மை இருளில் வைத்திருப்பதைப்போல் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த நொடிகளில்தான் நாம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் ஆலோசனையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்: “கர்த்தராகிய தம்மை அவர்கள் தடவியாகிலும் கண்டுபிடிக்கத்தக்கதாகத் தம்மைத் தேடும்படிக்கு அப்படிச் செய்தார்; அவர் நம்மில் ஒருவருக்கும் தூரமானவரல்லவே” (அப்போஸ்தலர் 17:27). இருள் சூழ்ந்த அறையில் ஒருவர் வழியைத் தேடும்போது அவர் என்னசெய்வார்? மெதுவாக நடந்து முன்சென்று தனது கரங்களை நீட்டியவாறு விளக்கின் ஸ்விட்சைத் தேடுவார். தேவனே வெளிச்சமாவார்; விளக்கை ஏற்றுபவரும்

அவரே. நாம் நமது முயற்சியைக் கூட்டி அவரைக் கண்டடையவேண்டும், அவ்வளவுதான்.

நீல் நெட்லே என்ற மருத்துவருடைய “மன அழுத்தம்: வெளியேறும் வழி (Depression: The Way Out)” என்ற புத்தகத்தில் ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கைமுறைக் குறிப்புகளை அளித்துள்ளார். அவை மன அழுத்தத்திலிருந்து மீளவும் அதை நீக்கவும் முடியுமென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவரது மன அழுத்தத்திலிருந்து மீளும் சிகிச்சையானது வீட்டிற்குள்ளேயே செய்யக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்த சிகிச்சை “இதை மேற்கொண்டவர்களிடமிருந்து முன்னொருபோதுமில்லாத அளவிற்கு ஆச்சரியமூட்டும் 98 சதவிகித ஈடுபாட்டைப் பெற்றுள்ளது” என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 11

தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் (ICU) பணிபுரிந்த கிறிஸ்டி என்ற சகோதரி இந்த சிகிச்சையில் சேர்வதற்கு முன் ஐந்துமுறை தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். பாதி சிகிச்சைக்குப் பிறகு, அவள் அதைத் தொடர விரும்பவில்லை. அவள் புகைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தாள்; மேலும், “தேவனைக் குறித்து அறிந்துகொள்வதிலும் விருப்பமற்றிருந்தாள்.” 12 அவள் அங்கிருந்து வெளியேற முற்பட்டபோது, அந்நிகழ்ச்சியை நடத்தும் அதிகாரி அவளை சந்தித்தார். அவரிடம் பேசியபோது அந்த அதிகாரி அழுதுவிட்டார். கிறிஸ்டி

குழம்பிப்போனாள். “ஏன் அவளுக்காக ஒருவர் மிகவும் அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று” 13 அவளால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

அதன்பின் கிறிஸ்டி அங்கேயே தங்கினாள், அந்த சிகிச்சையை முடித்தாள். இன்று அவள் “மன அழுத்தம், கவலை மற்றும் மருந்துகளின்றி சுதந்திரமாக இருக்கிறாள்.” 14 தொடர்ச்சியாக அவளுக்கு சிகிச்சையளித்து வேதபாடம் கற்றுக்கொடுத்த அந்த அதிகாரியிடமிருந்து பெற்ற நடைமுறை மாற்றம் மற்றும் உதவியாளர்கள் ஆகிய அனைத்தும் “வெற்றிக்கு வழிநடத்தின,” இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தன. 15

கிறிஸ்டி பெற்றதைக்காட்டிலும் மேலான அநாதி அன்பு தேவனிடம் உள்ளது! சங்கீதக்காரனின் வார்த்தைகளில் இதைக் காணமுடியும்: “நொறுங்குண்ட இருதயமுள்ளவர்களுக்குக் கர்த்தர் சம்பமாயிருந்து, நருங்குண்ட ஆவியுள்ளவர்களை இரட்சிக்கிறார்” (சங்கீதம் 34:18). எப்படிப்பட்டத் தடைகளை நீங்கள் எதிர்கொண்டாலும் சரி, உதவியைப் பெறுவதற்கும் நம்பிக்கையடைவதற்கும் தேவனே வழியாக இருக்கிறார்.

தேவனுடன் ஓர் உரையாடல்

ஆனால் நாம் மீண்டும் எலியாவினிடத்திற்கேச் செல்லுவோம். நம்பிக்கையை கண்டடையும் அவருடைய பயணமானது இன்னும்

முடிவடையவில்லை. காலை உணவை சமைத்துப் பரிமாறிய தூதனுடைய செயல் அந்தப் பயணத்தின் ஒரு பகுதியாகயிருந்தாலும், எலியா 40 நாட்களுக்கு வனாந்திரத்தில் வெகு தொலைவிலிருந்து ஒரேப் மலைக்குச் சென்றார். தேவன் அங்கே அவரை சந்தித்தார்; எலியா தனது மனச்சோர்வை அவரிடம் ஊற்றினார்: “அதற்கு அவன்: சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தருக்காக வெகு பக்திவெராக்கியமாயிருந்தேன் ... நான் ஒருவன்மாத்திரம் மீதியாயிருக்கிறேன்; என் பிராணனையும் வாங்கத் தேடுகிறார்கள் என்றான்” (1 இராஜாக்கள் 19:14). எலியாவிற்கு, அனைத்தும் தொலைந்துபோனதுபோல் தெரிந்தது. அனைத்தும் நம்பிக்கையற்றதாகத் தோன்றியது; அனைத்தும் அர்த்தமற்றதாகத் தோன்றியது.

எலியாவின் மனச்சோர்வை தேவன் எவ்வாறு கையாண்டார்? எலியாவின் வேலை இன்னும் முடிவடையவில்லை என்பதை தேவன் அவருக்கு நினைப்பூட்டினார். தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிக்கு இன்னும் ஒரு நோக்கத்தை வைத்திருந்தார்! ஆனால் எலியாவின் உணர்வுப்பூர்வமானத் தேவைகளை தேவன் மென்மையாக சந்தித்தார். அதாவது இஸ்ரவேலில் இன்னும் 7000 விசுவாசிகள் இருக்கிறார்கள் என அவருக்கு உறுதியளித்தார். அவர்களில் ஒரு நபருடைய பெயரையும் தேவன் கூறினார் - எலியாவால் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு

அவருடைய இடத்தை நிரப்பவேண்டிய எலிசாதான் அது. எலியா கடைசி விசுவாசி அல்ல!

சில நேரங்களில், ஒரு சூழ்நிலையைக் குறித்து அது நிஜமாகாது என நாமே நம்புவோம்; ஆனால் நாம் தவறாக நினைத்திருப்போம். இதுதான் எலியாவிிற்கும் நடந்தது, அவர் தன்னுடைய வாழ்க்கையைக் குறித்து என்ன நினைத்திருந்தாரோ, தன்னைக் குறித்து என்ன நினைத்திருந்தாரோ அனைத்துமே தலைகீழாக மாறியது. தேவனுடனான அவரது உரையாடல் அவர் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காரியத்தில் இன்னும் நம்பிக்கையுள்ளது என்பதைக் காணும்படி அவரை அனுமதித்தது.

நண்பரே, உங்களுடைய காரியத்திலும் இன்னும் நம்பிக்கையுண்டு. நீங்கள் துன்பத்தையும், வலியையும், மனச்சோர்வையும் எதிர்கொள்ளலாம், ஆனால் உங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவன் இன்னும் திட்டங்களை உடையவராயிருக்கிறார். உங்களுக்கென்று ஒரு நோக்கத்தையும் - நீங்கள் மட்டுமே செய்யக்கூடிய ஒரு வேலையையும் வைத்துள்ளார். மேலும் உங்களுக்கான தேவனுடைய திட்டங்கள் நன்மையானதாகவே இருக்கிறது:

“நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கும் முடிவை உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படிக்கு நான் உங்கள்பேரில் நினைத்திருக்கிற நினைவுகளை அறிவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் அவைகள் தீமைக்கல்ல,

சமாதானத்துக்கேதுவான நினைவுகளே”
(எரேமியா 29:11).

மக்களுடைய முக்கியத்துவம்

மனந்தளர்ந்துபோயிருந்த தம்முடைய இரண்டு தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவன் மற்றவர்களிடம் அனுப்பினார் என்பதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் மட்டும் தனியாக இல்லை என்பதையும் அவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுடைய பாரத்தை சுமந்த, சுமக்கக்கூடிய, அவர்களை அதிலிருந்து தூக்கி எடுக்கக்கூடிய மற்றவர்களும் உண்டு என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு உதவினார்.

மோசேக்கு, எழுபது ஜோடி கரங்களும் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கானத் தீர்வின் ஒரு பகுதியாக இருந்து அவருடைய விரக்தியைத் தணிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். எலியாவிடமிருந்து, பெருக்கெடுத்துவரும் அவரது பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக அவருடைய இடத்தில் மற்றொரு நபரைப் பயிற்றுவிக்கவேண்டியதென்பது அவருடைய மரியாதையை மட்டுப்படுத்தும் ஒரு பாதிப்பாக இருந்தது; ஆனாலும் அது அவரை ஒரு நோக்கத்துடன் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கு உதவியது. உணர்வு ரீதியான ஆதரவானாலும் சரி, நடைமுறை ரீதியான ஆதரவாக இருந்தாலும் சரி, நம்பிக்கையை அடையும் பயணத்தில் மற்ற நபர்களும் ஒரு முக்கியப் பங்காற்றுகிறார்கள் என்பது உண்மை.

தற்கொலை எண்ணத்தினால் நீங்கள் போராடிக்கொண்டிருப்பீர்களாகில், தயவுசெய்து அதைப் பிறரிடம் சொல்லுங்கள். நீங்கள் நம்பக்கூடிய ஒரு நண்பராகவோ அல்லது குடும்ப அங்கத்தினராகவோ அல்லது அவர் ஒரு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நிபுணராகவோ இருக்கலாம். அனுபவம் வாய்ந்த மருத்துவர்கள் மற்றும் மருத்துவ ஆலோசகர்கள் நீங்கள் பேசுவதைக் கேட்க, பரிசோதிக்க, சிகிச்சையளிக்க அநேகர் உண்டு; இப்புத்தக அட்டையின் உட்புறத்தில் உதவியளிக்கக்கூடிய நபர்கள் குறித்த தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தமது தீர்க்கதரிசிகளுக்கு உதவிசெய்ய அவர்களை எவ்வாறு சரியான நபர்களிடம் தேவன் அனுப்பினாரோ, அதேப்போல உங்களையும் அவ்வாறு அவரால் வழிநடத்தமுடியும்: “இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தராயிருக்கிற உன் மீட்பரான கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: பிரயோஜனமாயிருக்கிறதை உனக்குப் போதித்து, நீ நடக்க வேண்டிய வழியிலே உன்னை நடத்துகிற உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே” (ஏசாயா 48:17).

பாவம் உங்கள் மனதைக் கசப்பாக்கும்போது

தாவீது தேவனுடைய மற்றுமொரு மனிதனாவான். அவனும் ஆழமான மன அழுத்தத்திற்குள் சென்றான். ஒரு வழியில்,

தாவீது அவனுடைய மன அழுத்தத்திற்கானக் காரணம் தன்னுடைய பாவங்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டான்: “என் அக்கிரமங்கள் என் தலைக்கு மேலாகப் பெருகிற்று, அவைகள் பாரச்சமையைப்போல என்னால் தாங்கக் கூடாத பாரமாயிற்று ... நான் வேதனைப்பட்டு ஒடுங்கினேன்; நாள்முழுதும் துக்கப்பட்டுத் திரிகிறேன்” (சங்கீதம் 38:4, 6). சில நேரங்களில், நமது சொந்த தீர்மானங்களும் செயல்களுமே நாம் புண்படுவதற்கானக் காரணமாகிவிடுகிறது. நாம் செய்த தவறுகளை நம்மாலேயே தாங்கமுடியாமல் போய்விடுகிறது; நாம் எப்படியாக மாறிப்போயிருக்கிறோம் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாமல் போகிறது - என்னால் இனி வாழமுடியாது என்றாகிவிட்டவுடன் வேறு எங்குதான் செல்வது? ஆனால், எங்கு செல்லவேண்டுமென்று தாவீதுக்குத் தெரிந்திருந்தது!

அவன் வேதனையில் மிகவும் துடித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவனை வழிநடத்தக்கூடிய ஒருவர் உண்டென்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். தேவனுக்கு அவன் இவ்வாறு எழுதினான்: “ஜீவமார்க்கத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்; உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தமும், உம்முடைய வலதுபாரிசத்தில் நித்திய பேரின்பமும் உண்டு” (சங்கீதம் 16:11). தேவனோ மகிழ்ச்சியும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார்; பாவமோ துன்பமும் மரணமுமாயிருக்கிறது. பாவத்திடம் திரும்பும்போது,

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நீங்கள் தேவனை விட்டு விலகிச் செல்லுகிறீர்கள், அதேபோல் தேவனிடம் திரும்பும்போது, நிச்சயமாகவே நாம் பாவத்தை விட்டு விலகிச் செல்கிறோம்.

நாம் பாவத்தின் பாரத்தினால் திகைத்து நிற்கவில்லை என்பதற்காக தேவனுக்கு நன்றி சொல்வோம்! தாவீது என்பவன் தன்னுடைய சொந்தப் பாவத்திற்குள்ளாகவே உழன்றுகொண்டிருந்தவன். ஆனாலும் அந்தப் பயங்கரமானக் கட்டத்திலும் மனமாற்றத்துடன், தனது பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு, தேவன் தன்னை சுத்திகரிக்கவேண்டுமென்று அவன் தேவனிடமாகத் திரும்பினான் - தேவனும் அவனைக் கழுவினார். “உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும்” (சங்கீதம் 51:12) என்பதே அவருடைய ஜெபமாயிருந்தது. ஒரே இரவில் உங்களால் ஒரு புது மனிதனாக மாறிவிடமுடியாது, ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் பரிபூரணமாக இருக்கின்றன (எண்ணாகமம் 23:19; ஏசாயா 55:11). மேலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நாம் உரிமைக்கோருவதற்காகவே: “நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு உண்டாகும்” (ஏசாயா 61:7).

பெலனையும் விசுவாசத்தையும் கண்டடைதல்

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஒரு அபாயகரமான உடல் சுகவீனத்தின்போது தேவனுடைய பெலனைக் கண்டறிந்தார். அது என்னவென்பது நமக்குத் தெரியாது, ஆனால் அது நீக்கப்பட வேண்டுமென்று அநேகந்தரம் அவர் ஜெபித்திருக்கிறார். ஆனால் அதற்கு மாறாக தேவன், “என் கிருபை உனக்குப் போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும்” (2 கொரிந்தியர் 12:9) என்றார்.

தவறு செய்யவேண்டாம், மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளுக்குள் நாம் செல்லும்படி தேவன் அனுமதிக்கக்கூடிய சில நேரங்கள் உண்டு. தன்னுடைய உயிரைத் தானே எடுக்கும்படி வரும் சோதனையே இந்த அனுபவத்தின் உச்சக்கட்ட நிலையாகும். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் வல்லமையின்மூலம் நமக்கு வெற்றி வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது:

“மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல்
வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை.
தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்;
உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள்
சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல்,
சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக,

சோதனையோடுகூட அதற்குத்
தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும்
உண்டாக்குவார்” (1 கொரிந்தியர் 10:13).

“நம்முடைய பலவீனங்களைக்குறித்துப்
பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர்
நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல்
சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற
பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால்,
நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில்
சகாயஞ்செய்யுங்கிருபையை அடையவும்,
தேரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே
சேரக்கடவோம்” (எபிரெயர் 4:15, 16).

“இல்லை அல்லது வேண்டாம்” என்று
தேவன் சொல்லும்போது அது நமக்கு எளிதாக
இருப்பதில்லை, ஆனால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறதோ
இல்லையோ அவருடைய பதிலுக்கு எப்போதும் ஓர்
அர்த்தமுண்டு. அந்த நொடிப்பொழுதுகளில்தான்
தேவன் தம்முடைய பெலனை நமது பெலவீனத்தில்
பிரகாசிக்கச் செய்கிறார். தன்னுடைய சுகவீனத்தில்
திருப்தியடைய பவுல் கற்றுக்கொண்டார், ஏனெனில்
அவர் எப்பொழுது மிகவும் பெலவீனமாக
இருந்தாரோ, அப்பொழுதுதான் அவர்
வலிமையானவராக இருந்தார்! (2 கொரிந்தியர்

12:10). நீங்கள் சோதனையின் அடித்தளத்தில் மூழ்கிப்போயிருந்தாலும், அனைத்தையும் இழந்ததுபோலத் தோன்றினாலும், தேவனுடைய வல்லமையின்மூலமாக, உங்களால் நம்பிக்கையுடன் இருக்கமுடியும்.

தற்கொலை முயற்சி இதற்கு முற்றிலும் எதிர்மறையானதாகும். இது பெரும்பாலும் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் இழப்பதின் விளைவாக இருக்கிறது. “விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான்” (ரோமர் 1:17) என்ற வாக்கியம் இதைத் தெளிவுப்படுத்துகிறது (வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது); மேலும் சாலொமோனும் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “இதற்கு நீங்களாயிருக்கிறவன் யார்? உயிரோடிருக்கிற அனைவரிடத்திலும் நம்பிக்கையுண்டு” (பிரசங்கி 9:4). உண்மையாகவே, தற்கொலை என்பது உங்களுடைய மோசமான சூழ்நிலைகளை நிரந்தரமாக்கிவிடுகிறது - அவைகளை ஒருக்காலும் மாற்றமுடியாது.

வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள். நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு தற்கொலை ஒரு வழியல்ல; தற்கொலை ஒரு மருந்து அல்ல. இப்படிப்பட்ட கீழ்த்தரமான எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் உங்களை ஆட்கொண்டு அலைகழிக்கும்போது, அது “இரவும் பகலும் நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய சகோதரர்மேல் குற்றஞ்சுமத்தும்” (வெளிப்படுத்தல் 12:10) சாத்தானுடைய தாக்குதல் என்பதை அடையாளம் காணுங்கள்.

“ஆகையால், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; பிசாசுக்கு எதிர்த்து நில்லுங்கள், அப்பொழுது அவன் உங்களைவிட்டு ஓடிப்போவான். தேவனிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது அவர் உங்களிடத்தில் சேருவார்” (யாக்கோபு 4:7, 8) என்று வேதம் நமக்கு வாக்குரைக்கிறது. சாத்தானை எதிர்ப்பதற்கான ஆற்றல் நீங்கள் தேவனிடத்தில் உங்களை ஒப்படைப்பதைச் சார்ந்துள்ளது என்பதை அறியுங்கள். பிசாசின் சோதனைகளைக் கடிந்துகொள்ளத் தேவையான பெலனுக்காக தேவனிடம் செல்லுங்கள்.

நீங்கள் இந்த பாரங்களைத் தனியாக சுமக்கத் தேவையில்லை. இயேசு இந்த அழைப்பை உங்களுக்கு முன் வைக்கிறார்: “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்” (மத்தேயு 11:28). உங்களைச் சுற்றிலும் புயல் சூழ்ந்திருந்தாலும், தேவனுடைய சுமையை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வதினால், உண்மையாகவே உங்களுடைய பிரச்சனைகள் “இலகுவாகவும்,” “மெதுவாகவும்” இருக்கும் (வசனம் 30).

சங்கீதம் 139லிருந்து அநேகர் ஆறுதலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்:

“கர்த்தாவே நீர் என்னை ஆராய்ந்து,
 அறிந்திருக்கிறீர். என் உட்காருதலையும் என்
 எழுந்திருக்குதலையும் நீர் அறிந்திருக்கிறீர்;
 என் நினைவுகளைத் தூரத்திலிருந்து அறிகிறீர்.
 நான் நடந்தாலும் படுத்திருந்தாலும் என்னைச்
 சூழ்ந்திருக்கிறீர்; என் வழிகளெல்லாம் உமக்குத்
 தெரியும். என் நாவில் சொல் பிறவாததற்கு
 முன்னே, இதோ, கர்த்தாவே, அதையெல்லாம்
 நீர் அறிந்திருக்கிறீர். முற்புறத்திலும் பிற்புறத்திலும்
 நீர் என்னை நெருக்கி, உமது கரத்தை என்மேல்
 வைக்கிறீர்” (வசனங்கள் 1-5)

நீங்கள் மிகவும் அன்பாகவும் மிக
 நெருக்கமாகவும் அவரால் அறியப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.
 தேவன் உங்கள் சூழ்நிலையை, உங்கள் இருதயத்தை,
 உங்கள் வலியைப் பார்க்கிறார். அவரே உங்களை
 உருவாக்கினார். அவர் உங்களை நேசிக்கிறார்.
 உங்களுக்கான உதவி அவரிடம் உண்டு மற்றும்
 உங்கள் சூழ்நிலைக்கேற்ற வகையில் அதை அவரால்
 உங்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும்.

மரித்துப்போனதாக அல்ல, நாம் நமது
 “சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான
 ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று”
 தேவன் கெஞ்சுகிறார். அப்படி செய்தால், நம்முடைய
 “மனம் புதிதாக்கப்பட்டு மறுரூபமாவோம்” (ரோமர்

12:1, 2 வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது). நண்பரே, இந்த வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்குரியதாகும்!

அத்தியாயம் 4

ஆழ்ந்த துக்கத்திலுள்ள அன்பானவர்களுக்கு

ஐரினுடைய மகன் கிறிஸ்டோபர் தற்கொலை செய்துகொண்டபோது, அவள் முற்றிலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானாள். உழைப்பாளர்களின் தினத்திற்கு சற்று முன்பு அது ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான நாளாக இருந்தது; குடும்பத்தின் ஐக்கிய விருந்திற்காக அவளது மூன்று மகன்களும் வரவிருந்தனர். ஐரின் தனது குடும்ப ஐக்கியத்தினிமித்தம் முன்னொருபோதுமில்லாத அளவிற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள்.

பின்னர் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அவளது மூத்த மகன் கிறிஸ்டோபர் தற்கொலை முயற்சிக்குப் பிறகு, மோசமான சூழ்நிலையில் மருத்துவ உதவிபெற்று, உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருந்து பின்னர் மரித்துப்போனார்.

வெகுநாளாக எதிர்பார்த்திருந்த பார்ப்பிக்யூ ஐக்கிய விருந்து பின்னர் ஒருபோதும் நடக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக தான் சிறிதும் கற்பனை செய்து

பார்த்திராத ஒரு பயணத்தை ஐரின் துவங்கினாள் - தற்கொலையினால் உயிரிழந்த தன் மகனுக்காக துக்கம் கொண்டாடும் பயணம், “மேலும் ஒருவரும் தன்னார்வத்துடன் முன்வர விரும்பாத ஒரு பயணம் அது.”¹⁶

தற்கொலையினால் தான் நேசித்த ஒருவரை இழக்கக்கொடுப்பதென்பது ஒரு சிக்கலான மனவேதனையாகும். மேலும் தற்கொலை செய்து தப்பியவர்கள் அதிகப்படியான உணர்வுரீதியான சூழ்நிலைகளைக் கடந்து வருவார்கள். ஐரின் திக்கற்றுத் திகைத்துப்போனாள்: “இப்படி ஒரு சூழ்நிலை வரப்போகிறது என்பதை ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை” என்று தன் மகனுடைய மரணத்தைக் குறித்து அவர் எழுதுகிறார். “அது முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் இருந்தது.”¹⁷ தூக்கமில்லாத இரவுகளும், அத்துயரத்தின் எண்ணங்களும் இடைவிடாமல் மீண்டும் மீண்டும் அவள் மனதில் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தன.

ஆலிசனுக்கோ முதலாவதும் முக்கியமானதும் அவரது குற்ற உணர்வுதான். “மனரீதியான சுகவீனத்தை எனது வாழ்க்கையின் பெரும்பாலான நேரங்களில் அனுபவித்தவளாக, என்னால் அதினுடைய உடனடி பலன்களைப் பார்க்கமுடியாமற்போனதாலும், அதைத் தடுப்பதற்கு எதுவும் செய்யமுடியவில்லை என்பதாலும் வெட்கப்படுகிறேன்,”¹⁸ என்று தனது

தோழி சில்வியாவின் தற்கொலையைக் குறித்து எழுதுகிறாள்.

தன் தகப்பன் தற்கொலை செய்துகொண்டதால், லின்ட்சே என்ற பெண்மணி “கைவிடப்பட்ட, ஏமாற்றப்பட்ட, குழப்பநிலையில்” இருந்தாள்.¹⁹ “ஏன் எனது தந்தை தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள முற்படுகையில், அவரை அறிந்தவர்களும், நேசித்தவர்களும் அதற்கான காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முற்படுகையில், அவர்கள் அதற்கான பதிலை என்னிடத்திலிருந்து எதிர்பார்த்தனர். அதற்கானப் பதில்கள் என்னிடம் அப்போது இல்லை, இப்பொழுதும் இல்லை”²⁰ என்று கூறுகிறார்.

கோபம், மறுத்துப்போன நிலை, மற்றும் குழப்பம் போன்ற உணர்வுகள் இருக்கலாம். ஒருவேளை மற்றவர்கள் உங்களை ஒதுக்கிவிடுவார்கள் என்றுகூட நினைக்கலாம். நீங்கள் நேசித்தவர் நெடுநாளாய் சுகவீனத்தில் அவதிப்பட்டதால் அதைக்குறித்த ஒருவித நிம்மதி உங்களுக்குக் காணப்படலாம்.

நீங்களே தற்கொலை எண்ணத்தினால் போராடிக் கொண்டிருக்கலாம். அது உங்களுக்கு நியாயமானதாகத் தோன்றலாம். ஒருவேளை அந்நபருடைய இடத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள நினைக்கலாம்; ஒருவேளை அந்நபரின் இறப்புக்கானப் பழியை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள நினைக்கலாம்; அல்லது அந்நபரின் முடிவைக்

குறித்து உங்களையே நீங்கள் குறைகூறலாம். தனது நெருங்கிய நண்பனான ஆடம் தற்கொலை செய்துகொண்டதால், கேத்ரீனைப்போல ஒருவேளை நீங்களே பெரிய மன அழுத்தத்தில் இருக்கலாம். “நமக்குப் பிடித்தமானவர்களுடைய தற்கொலையினால் ஏற்படும் வருத்தங்களில் இதுவும் ஒன்று; அது ஒரு தொற்று”²¹ என்று அவர் எழுதுகிறார்.

நீங்கள் எதுவேண்டுமானாலும் நினைக்கலாம் ஆனால் நீங்கள் தனிமையில் இல்லை. இந்தக் கடினமானப் பயணத்தை அநேகர் கடந்து வந்திருக்கிறார்கள்; தனிப்பட்ட உதவியும் ஆதரவளிக்கும் குழுக்களும் உங்களுக்காக இருக்கின்றன.

அழுவதற்கு ஒரு காலம்

தேவனுடைய திட்டத்தில் மரணம் என்பது ஒரு இடையூறாகும். எல்லா மனிதர்களுக்கும் மரணம் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்ட முடிவாக இருந்தாலும், தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்காக அதை வைக்கவில்லை. சொல்லப்போனால், பவுல் மரணத்தை “எதிரி” என்று அழைக்கிறார். மேலும் எபிரெயர் புத்தகமோ, சாத்தானே “மரணத்திற்கு அதிகாரி” (1 கொரிந்தியர் 15:26; எபிரெயர் 2:14) என்றும் கூறுகிறது. நாம் மரணத்தின்போது, விசேஷமாகத் தற்கொலை மற்றும் அதனுடன் சேர்ந்து வரும் அதிர்ச்சி, பயம், வலி மற்றும் உணர்வுகள்

சம்பந்தப்பட்ட மற்ற பிரச்சனைகளின்போது
மரணத்திற்கு வாழ்த்து சொல்வதே
அர்த்தமுள்ளதாகும்.

ஆனால் மரணம் என்பது எதிரியினுடைய
வேலை என்பதால், அதன் விளைவாக வரக்கூடிய
துக்கம் கொண்டாடுதல் நன்மையானதும்
பரிசுத்த வேலையாகவும் உள்ளது. நாம்
அனுபவிக்கும் துன்பமானது நாம் நேசித்தவரை
இழக்கக் கொடுத்ததன் நேரடி விளைவாக
உள்ளது. மலையேறும்போது நடந்த விபத்தில்
நிக்கோலஸ் வோல்ட்டர் ஸ்டார்ஃப் தனது மகனை
இழந்தபோது, அவர் இவ்வாறு எழுதினார்:
“நேசிப்பவர்களுக்கே துயரம் வரும். நான் அவனை
நேசிக்கவில்லையென்றால், இத்தனை மனவேதனை
இருந்திருக்காது.”²²

சில நேரங்களில், எல்லா நேரத்திலும்
சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டுமென்பதை
கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு அழுத்தமாக
நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள்
நம்பிக்கையை இழக்கும்போது, ஏதோ அவர்கள்
தவறு செய்வதைப்போன்று நினைத்து குற்ற
உணர்விற்குள்ளாகிறார்கள். ஆனால் உண்மை
என்னவென்றால், வேதம் அனைத்துவிதமான
உணர்வுகளையும் வகையறுக்கிறது. புலம்பல்
புத்தகமானது பாபிலோனிய சேனையால்
முற்றிலும் அழிக்கப்பட்ட எருசலேம் நகரத்தைக்

குறித்த எரேமியாவின் வருத்தத்தை பதிவு செய்துவைத்திருக்கிறது. அதில் அவர், “இவைகளினிமித்தம் நான் அழுகிறேன்; என் கண், என் கண்ணே நீராய்ச் சொரிகிறது; என் உயிரைக் காப்பாற்றித் தேற்றுகிறவர் என்னை விட்டுத் தூரமானார்; பகைஞன் மேற்கொண்டதினால் என் பிள்ளைகள் பாழாய்ப்போனார்கள்” (புலம்பல் 1:16) என்று எழுதுகிறார். எப்பொழுது எதிரியானவன் மரணத்தின்மூலம் வெற்றியைப் பெறுகிறானோ, துக்கமும் புலம்பலும் அதின் இயல்பான மறுமொழியாக உள்ளது. அது அந்தத் தனிப்பட்ட நபரின்மீதான மாபெரும் அன்பினால் உண்டாவதாகும்.

தேவனும் புலம்புகிறார். சிலுவையில் மரிப்பதற்கு ஓரிரு நாட்களுக்கு முன், இயேசு ஒலிவமலையிலிருந்து எருசலேமுக்கு கழுதையின்மீது ஏறிச் சென்றார். அவருடைய புகழைப் பாடியவாறு திரளான கூட்டம் அவருடன் சென்றது. களிப்புள்ள அந்தக் கூட்டத்தினருக்கு எதிர்மறையாக, இயேசு, “அவர் சம்பமாய் வந்தபோது நகரத்தைப்பார்த்து, அதற்காகக் கண்ணீர் விட்டழுது, உனக்குக் கிடைத்த இந்த நாளிலாகிலும் உன் சமாதானத்துக்கு ஏற்றவைகளை நீ அறிந்திருந்தாயானால் நலமாயிருக்கும், இப்பொழுதோ அவைகள் உன் கண்களுக்கு மறைவாயிருக்கிறது” (லூக்கா 19:41, 42) என்றும் கூறுகிறார். மீண்டும் எருசலேம் நகரத்தினிமித்தம் கண்ணீர் விடுவதை

நாம் பார்க்கிறோம், ஆனால் இரண்டாவது முறை அதன் இரண்டாம் அழிவைக் குறித்தும், அதை தேவகுமாரனே செய்வதையும் பார்க்கிறோம். இரண்டு நிகழ்வின்போதும், அந்தக் கட்டிடங்களினிமித்தம் அது புலம்பப்படவில்லை, ஆனால் அதில் வாழ்ந்த எளிமையான மக்களினிமித்தமே; அவர்களுடைய இழப்பே மிகவும் அதிகமாக நினைக்கப்பட்டது.

தற்கொலையினிமித்தம் தனக்கன்பானவர்களை இழக்கக்கொடுத்தவர்கள் அவர்களுக்கான ஓர் ஆழமான ஏக்கத்தை உணருகிறார்கள். அதாவது அவர்களைத் தங்களுடன் நெருக்கமாக வைத்துப் பாதுகாக்கமுடியவில்லையே என்ற ஆழமான ஒரு வலியாகும். இயேசுவும் உங்களுடன்கூட துக்கப்படுகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். “எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளும்வண்ணமாக நான் எத்தனைதரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமற்போயிற்று” (மத்தேயு 23:37).

மரணம் மரிக்கும்போது

தற்கொலையினிமித்தம் நாம் நேசித்தவரை இழக்கும் வலி மிகவும் அதிகமாக இருக்கக்கூடும்,

மேலும் துயரத்தினூடான அந்தப் பயணமானது அத்தனை சுலபமானது அல்ல. கடினமான நாட்களும், திடீரென அவர்களை நினைத்து கண்ணீர் விடுவதும் காணப்படும். எனினும், நாம் நம்பிக்கைக்கொள்வதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. இயேசு மனுக்குலத்துடன் இணைந்துவிட்டார், இதனால், “மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும் ... அப்படியானார்”

(எபிரெயர் 2:14) ஒருநாள் மரணத்திற்கு முடிவு கட்டப்படும் என்ற வாக்குத்தத்தத்தின்மேல் உறுதியளிக்கும் விதமாக இயேசு அதற்கான விலையைச் செலுத்தி மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார். “எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும்வரைக்கும், அவர் ஆளுகையெய்யவேண்டியது” (1 கொரிந்தியர் 15:25) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகிறார்; தற்கொலையினால் தனது தகப்பனை இழந்த ஆல்பர்ட் சூ என்னும் ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “இறுதியில் மரணம் மரித்துப்போகும்.”²³

மகிமையுள்ள அந்த நாள் வருகிறது, அப்பொழுது “அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை; முந்தினவைகள் ஒழிந்துபோயின என்று விளம்பினது” (வெளிப்படுத்தல் 21:4).

இந்த வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலுக்காக நாம் காத்திருக்கும்போது, நீங்கள் உங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய துன்பத்தினைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஆதரவாளர்களைக் கண்டடையுங்கள். வெளிப்படையாகப் பேசுவதற்கான ஒரு இடத்தையும் கண்டறியுங்கள். மேலும் பிறர் உங்களுக்காக அக்கறைகொள்வதற்கு அனுமதியுங்கள்.

இறுதியாக, எம்மாவூருக்குச் சென்ற சீஷர்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். தனக்கன்பான நபருடைய இழப்பினிமித்தம் முற்றிலும் மனமுடைந்துபோனவர்களாக இருந்த அவர்களிடமும் இயேசு தமது மரணத்திற்குப் பிறகு, “இந்த வர்த்தமானங்கள் யாவையுங்குறித்து அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள்” (லூக்கா 24:14). தாம் உயிர்த்தெழுந்தபிறகு “இயேசு தாமே சேர்ந்து அவர்களுடனேகூட நடந்து போனார்” (வசனம் 15). அவமதிப்படைந்தவர்களைப்போலிருந்த அவர்களுடைய முகங்களைக் கண்டு அவர் தாமே உரையாடலைத் துவங்கினார். அவர்கள் தங்களுடைய துக்கத்தைக் குறித்து அவரிடம் சொன்னபோது, அவர் அவர்களுடைய கவனத்தை தேவனுடைய வார்த்தையிலுள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் மற்றும் வாக்குத்தத்தங்களுக்குத் திருப்பி,

“மோசே முதலிய சகல தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதின வேதவாக்கியங்களெல்லாவற்றிலும் தம்மைக்குறித்துச் சொல்லியவைகளை ...” (வசனம் 27) குறித்து விளக்கினார். அவர்கள் அவருடன் போஜனம்பண்ண அமர்ந்தபோதுதான் “அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன” (வசனம் 31).

துக்கம் நிறைந்த இருதயத்திற்குப் பதிலாக மீண்டும் அவர்களை உணர்வுள்ளவர்களாக்கவும், மனமாற்றத்தையும் நம்பிக்கையையும் கொடுப்பதற்கு கிறிஸ்து “அவர்களுடைய இருதயங்களைக் கொழுந்துவிட்டு எரியச்செய்தார்.” ஆரோக்கியமான உணவுடன் சேர்த்து தெளிவையும் இங்கே அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டது எத்தனை ஆச்சரியமான ஒரு காரியம்!

சீஷர்களுடன் அவர் நடந்து சென்றதைப்போலவே, உங்களுடைய துக்கமான நேரங்களிலும் தேவன், உங்களுக்கருகில் நடக்கிறார். அவர் தாமே தமது பிரசன்னத்தை உங்களுக்கும் வெளிப்படுத்துவாராக.

அத்தியாயம் 5

எனக்கன்பானவரை நான் பரலோகத்தில் பார்க்கமுடியுமா?

தற்கொலையின் அறநெறி மற்றும் அதன் சொற்பொருள் விளக்கம் குறித்து ஆதிகாலமுதல் கிறிஸ்தவர்களால் விவாதிக்கப்பட்டு வந்தது. கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் ஆரம்பகாலத்தில், எப்போது உபத்திரவமும் வீரமரணங்களும் சகஜமாக நடந்ததோ, இரத்தசாட்சிகள் கிறிஸ்துவின் மீதான அவர்களது அர்ப்பணிப்பைப் குறித்து அதிகமாகப் போற்றப்பட்டனர்.

கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் கிளைகளான சர்க்கம்சீலியன்கள் என்றழைக்கப்பட்ட ரோமர்கள் தவறான கருத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டனர். சிலர்தன்னார்வத்துடன் தாமாகவே செங்குத்தானப் பாறைகளின் மீதிருந்து குதித்தனர். சிலர் அப்பாவிமான வழிப்போக்கர்களை மோசமான விதத்தில் தாக்கி அதற்காகப் பழிவாங்கப்பட்டு மரித்தனர். சிலர் நீதிமன்றத்தால் மரணதண்டனை விதிக்கப்படவேண்டுமென்பதற்காக குற்றங்களை வேண்டுமென்றே செய்தனர்.²⁴

செல்வாக்கு நிறைந்த சபைப் போதகரான அகஸ்டியன் என்பவர் இதைப்போன்ற நிகழ்வுகளை

பார்த்ததினால், தற்கொலை செய்வதென்பது ஒரு விதத்தில் பாவம் செய்வதிலிருந்து தவிர்க்கக்கூடிய செயலூக்கமுள்ள வழியாகக் கிறிஸ்தவர்கள் கருதியதாக எழுதினார். ஆனால் அதற்கு மாறாக, அவர்கள் கொலை செய்யக்கூடாது என்னும் கற்பனையை உடைத்துப் பெரும் பாவத்தை செய்கிறார்கள் என்று விவாதித்தார்.25

புரட்டஸ்டண்ட் மார்க்கத்தின் சீர்த்திருத்தவாதியான ஜான் கேல்வினுடைய காலத்தில், தற்கொலைக்கு எதிரான கிறிஸ்தவ சபையின் நிலைபாடானது இன்னும் தீவிரமடைந்தது. ஜெனிவாவில், தற்கொலை செய்தவர்களைப் பொதுமக்களிடையே வெளிப்படுத்தி அவ்வெண்ணத்தைத் தவிர்க்க உதவினார்கள். மிடில் ஏஜஸ் என்றழைக்கப்பட்ட இடைக்காலம் முழுவதிலும் தற்கொலை செய்து இறந்தவர்களுடைய உடல்களைச் சபையின் கல்லறைத் தோட்டத்தில் புதைக்க அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. மேலும் அவர்களுடைய உடைமைகள் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.26 தற்கொலை செய்ய முற்பட்டவர்கள் சபையிலிருந்து விலக்கப்படுவதன்மூலம் தண்டிக்கப்பட்டனர்.27

இப்படிப்பட்ட சரித்திரத்துடன், அநேகருக்கு, தற்கொலை செய்துகொண்ட தனக்கன்பானவர்களுடைய இரட்சிப்பைக் குறித்து கேள்விகள் இருப்பதில் சந்தேகமேதுமில்லை.

தற்கொலை மன்னிக்கப்படுமா அல்லது அவர்களைப் பரலோகத்தில் பார்க்க முடியுமா என்றும் வியக்கின்றனர்.

பரிபூரணமான தேவன்

முதலாவதாக, தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். தேவன் பரிபூரண நீதிபரர், அதாவது அவர் பூரண அன்புள்ளவர். சங்கீதம் 89:14 இந்த குணாதிசயங்களை ஒன்றாக சேர்த்துக்காட்டுகிறது: “நீதியும் நியாயமும் உம்முடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம்; கிருபையும் சத்தியமும் உமக்கு முன்பாக நடக்கும்.”

தேவனுடைய பரிபூரண நியாயத்தீர்ப்பு என்பது நமக்கு என்ன தெரியுமோ அதற்கு மட்டும்தான் நாம் கணக்கொப்புவிப்பவர்களாயிருப்போம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், “அறியாமையுள்ள காலங்களைத் தேவன் காணாதவர்போலிருந்தார்” (அப்போஸ்தலர் 17:30) என்று பிரசங்கித்தார். யாக்கோபு அதை விளக்குகிறார், “ஆதலால், ஒருவன் நன்மைசெய்ய அறிந்தவனாயிருந்தும், அதைச் செய்யாமற்போனால், அது அவனுக்குப் பாவமாயிருக்கும்” (யாக்கோபு 4:17).

தேவனுடைய பூரண அன்பு என்பது நாம் இழக்கக்கொடுத்தவர்களை நாம் நேசிப்பதைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாக அவர் நேசிக்கிறார் என்பதே. இந்தப் பிள்ளைகளை தேவன்

அவர்களுடைய தாயின் வயிற்றில் உருவாவதற்கு முன்னமே அறிந்திருந்தார் (எரேமியா 1:5). இவர்களை இரட்சிப்பதற்காகத்தான் தம்முடைய ஒரே பேரான குமாரனையும் அனுப்பினார் (யோவான் 3:16, 17). தேவனால் ஒருவரை இரட்சிக்கமுடியுமென்றால் அதை அவர் நிச்சயமாகச் செய்வார்.

கூடுதலாக, தேவனுடைய ஞானமும் அறிவும் முற்றிலும் முழுமையானதாகும் மற்றும் ஒப்புயர்வற்றதாகும் (சங்கீதம் 147:5; ரோமர் 16:27). நம் ஒவ்வொருவரையும் அவர் மிக நெருக்கமாக அறிந்திருக்கிறார் (சங்கீதம் 139). தற்கொலை நமக்கு பதிலளிக்கப்படாதக் கேள்விகளை விட்டுச்செல்லலாம், ஆனால் தேவன் குழப்படையமாட்டார்.

அவருடைய மாபெரும் அன்பினிமித்தம், அவருடைய பூரண நீதியினிமித்தம், அவருடைய முழுமையான ஞானத்தினிமித்தம், நாம் நேசித்தவர்களைக் குறித்து அவரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்கலாம். எது சிறந்ததோ எது சரியானதோ அதை அவர் செய்வார்.

தற்கொலை செய்தவர்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியுமா?

2001ம் ஆண்டில், உலக வர்த்தக மையம் 9/11ல் தாக்கப்பட்டபோது, மேல்தளத்திலுள்ள சிக்கியிருந்தவர்களில் பலர் அந்தக் கட்டிடம்

சிதறுவற்கு முன் அங்கிருந்து குதித்து மரித்தனர். சிலர் உடைந்த ஜன்னல்கள் வழியாக குதித்தபோது அவர்கள் மற்றவருடன் கைகோர்த்தபடி குதித்தனர். அவர்கள் ஏன் குதிக்கவேண்டும்? விமானத்தின் தாக்கமும் கட்டிடம் தீப்பிடித்தாலும் அங்கே தப்பிப்பதற்கு வழியில்லை. விபத்தினாலும், அங்கே ஏற்பட்ட அதிகப்படியான வெப்பத்தினாலும் அவர்களுடைய உள்ளூணர்வு அவ்வாறு செய்ய உந்தியது என சில அறிவிப்புகள் கூறுகின்றன.

அது ஒரு வகையில் தற்கொலைதான் என நீங்கள் விவாதிக்கலாம், ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த மக்கள் தவிர்க்கமுடியாத மரணத்தின் பலியாடுகளாகவும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வலி குறைவாகக் காணப்பட்ட ஒரு வழியைத்தான் தேர்வு செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் எவ்வாறு அவர்களை நியாயந்தீர்ப்பது? அவர்கள் எப்படிப்பட்ட மனநிலையிலிருந்தார்கள் என்பதை தேவன் மட்டுமே அறிவார்.

தேவனுடைய குணத்தை மனதில் உடையவர்களாக, நாம் நேசித்த நபரை இழக்கக் கொடுத்தபின் எதிர்கொள்ளக்கூடிய அந்தக் கேள்விகளுக்குச் செல்லுவோம். தற்கொலை முயற்சி மன்னிக்கப்படுமா? தற்கொலை என்பது நமக்கானதாக தேவன் வைக்கவில்லை என்பது உண்மைதான், மேலும் அது அவருடைய பிரமாணங்களையும் உடைக்கிறது. ஆனால்

தற்கொலை என்பது மன்னிக்கப்படாத பாவம்
என்னும் கருத்தானது தேவன் ஒரு நபரை
அவருடைய கடைசி 60 நிமிடங்களை வைத்துதான்
நியாயந்தீர்க்கிறார் என்பதின் அடிப்படையில் உள்ளது.

தொடர்ச்சியான சேவை மனப்பான்மையுடனும்
அர்ப்பணிப்புடனும் வாழ்ந்த அருமையான
கிறிஸ்தவர்களை எனக்குத் தெரியும். ஆனால்
அவர்கள் மனச்சோர்வினால் மனநிலை
பாதிக்கப்பட்டதை நான் கண்டிருக்கிறேன்; சில
சமயங்களில் அவர்களுடைய குணம் மாறுபட்டது. சில
சமயம் அவர்கள் கோபமும் கடினமானவர்களுமாக
இருப்பர், தன் சொந்தக் குடும்பத்தையே சாபமிட்டு
அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குவார்கள். இவர்கள் எவ்வாறு
நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் - அவர்களுடைய
முன்னான வாழ்க்கையின் அடிப்படையிலா அல்லது
பின்னால் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் அடிப்படையிலா?

கிறிஸ்தவ எழுத்தாளரான எலன் உவைட்
இவ்வாறு எழுதுகிறார்: “எப்போதாவது செய்யப்படும்
நல்ல அல்லது தீய செயல்கள் மூலமாக குணமானது
வெளிப்படுவதில்லை. ஆனால் ஒருவருடைய
பழக்கத்தின் அடிப்படையில் வெளிப்படும் வார்த்தை
மற்றும் செயலினால் வெளிப்படுகிறது.”²⁸ ஒரே ஒரு
மன அழுத்தமென்னும் சாபத்தினாலோ அல்லது
அவருடைய மரணத்தின்போதான ஒரு தவறான
செயலினாலோ தேவன் ஒரு மனிதனுடைய
வாழ்க்கையை நியாயந்தீர்ப்பதில்லை என்று

நான் நம்புகிறேன். நாம் நமது வாழ்நாளில் எவ்வாறு அவருடன் நடந்தோம் என்பதே மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

அதே சமயம், ஒரு நபர் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் கடைசி மணிநேரங்களிலும் மன்னிக்கப்படமுடியும் என்ற வாய்ப்பு இங்கே விலக்கப்படவில்லை. குற்றம் செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டிருந்த கள்ளன் இயேசுவுக்கு அருகில் சிலுவையிலிறையப்பட்டிருந்தான். அவன் தன்னுடைய பாவத்தின் ஆழத்தை உணர்ந்து, ஒப்புக்கொண்டு, தன்னை நினைவுகூறுமாறு இயேசுவிடம் கேட்டான். அவனுடைய மெய்யான மனமாற்றத்தைக் கண்ட இயேசுவும், “இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” (லூக்கா 23:43) என்று வாக்களித்தார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தவறானத் தீர்மானங்களை எடுத்த இந்தக் கள்ளன், அவன் மரிக்கும் தருவாயில் இரட்சகரிடம் வழிநடத்தப்பட்டான்; கிறிஸ்துவும் அவனுடைய பாவங்களை மன்னித்தார்.

அதிகப்படியான மன அழுத்தம், சீரற்ற மூளை வேதியல் செயல்பாடுகள், சமரசம் செய்யும் எண்ணம், மற்றும் ஆழமான வலியின் வெளிப்பாடுதான் தற்கொலையாகும். தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் அனைவரும் பொதுவாக அநேகப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டவர்களாக

இருப்பர். மேலும், பெரும்பாலும், 29 “உச்சக்கட்ட பாதிப்பின் குறுகிய காலத்தில்தான்” அது நடைபெறுகிறது. ஒரு ஆய்வில், தற்கொலை முயற்சி செய்தவர்களிடம், அவர்கள் தற்கொலை செய்ய தீர்மானம் எடுத்ததற்கும் அதை செய்ய முற்பட்டதற்கும் இடையே எவ்வளவு மணிநேரம் இருந்தது என்று கேட்டதற்கு, இருபத்து நான்கு சதவிகித மக்கள் “ஐந்து நிமிடத்திற்கும் குறைவான நேரம்” என்றும், 47 சதவிகித மக்கள் “ஒரு மணிநேரத்திற்கும் குறைவானதென்றும்” 30 கூறினர். சில சமயங்களில் தற்கொலை முயற்சி திடீரென்று எடுக்கப்படும் ஒரு தீர்மானமாகும். சில சமயங்களில், தற்கொலை முயற்சி செய்த அந்நபருடைய வாழ்க்கைக்கு அது முற்றிலும் முரண்பட்டதாகவும் காணப்படும். ஒருமுறை, ஒரு சபை விசுவாசி மோசமான உடல்நலப் பிரச்சனையினால் பல மருந்துகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அம்மருந்துகள் அவருடைய பகுத்தறிவை பாதித்தன; ஒருநாள் அவர் அந்த பாட்டிலில் உள்ள அனைத்து மாத்திரைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்தார். ஆனால், அவர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நிலைமை மோசமாவதற்கு முன் காப்பாற்றப்பட்டார். பிற்பாடு அவர், அம்மருந்துகள் மட்டும் அவருடைய மூளையை பாதிக்கவில்லை என்றால் தற்கொலை முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டிருக்கமாட்டார் என்று கூறினார். “நான் தெளிவாக யோசிக்கவில்லை” என்றும் அவர் என்னிடம் கூறினார்.

ஒவ்வொரு தனிநபருடைய வழக்கு

இறுதியாக, தேவன் தமது பரிபூரண ஞானம் மற்றும் அளவுகடந்த அன்பின் மூலம் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் தனிப்பட்ட விதத்தில் நியாயந்தீர்ப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். யூதாஸ் மற்றும் சிம்சோனுடைய தற்கொலையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தமது சீஷர்களுக்காக ஜெபிக்கையில், இயேசு யூதாஸைக் குறித்து குறிப்பிட்டு கூறினார்: “வேதவாக்கியம் நிறைவேறத்தக்கதாக, கேட்டின் மகன் கெட்டுப்போனானேயல்லாமல், அவர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகவில்லை” (யோவான் 17:12). அதே நேரம், எபிரெயர்களின் புத்தகமானது விசுவாசமுள்ள கதாநாயகன்களின் அதிகாரத்தில் சிம்சோனின் பெயரையும் குறிப்பிடுகிறது (11:32-34). சிம்சோனின் தற்கொலையும் ஒரு வகையில் ஒரு பலியாகும் - இஸ்ரவேலின் எதிரிகளைக் கைப்பற்ற அவன் தனது ஜீவனைக் கொடுத்தான். மேலும், அவனுடைய பெலனைத் திரும்பப் பெற்று பெலிஸ்தியர்களுடைய கோவிலைத் தகர்க்கும்படியாக (நியாயதிபதிகள் 16:28-30) தேவனே சிம்சோனுடைய ஜெபத்திற்குப் பதிலளித்தார். சிம்சோனுடைய வாழ்க்கையை நியாயந்தீர்ப்பதற்கு முன் இந்தக் காரியங்களைத்தையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

உண்மையாகவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் அபரிவிதமான ஜீவனைப் பெறவேண்டுமென்பதே அவரது விருப்பமாகும்; எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் விசுவாசத்தை நாம் தேர்வுசெய்யவேண்டுமென்றே அவர் ஏங்குகிறார். ஆனால் இறுதியில் நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுக்குரியதாகும். அவர் மாத்திரமே மனிதர்களுடைய மனங்களை வாசிக்கமுடியும்; தேவன் மாத்திரமே அந்த இறுதி மணித்துளிகளில் அங்கிருந்தார்.

பெரும்பாலும், தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதிலிருந்து தப்பியவர்களுக்கு ஏன் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை அறிய ஏங்குவார்கள். ஒருவேளை நீங்கள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருந்திருக்கலாம், பதில்களையும், நிஜத்தையும் தேடுபவராக இருக்கலாம். ஆல்பர்ட் சூ இவ்வாறு எழுதுகிறார்: “அச்சூழ்நிலையைக் குறித்த முழுமையானப் புரிதலை நாம் பெறமுடியாது, ஆனால் உடைந்துபோன இருதயங்களுக்கு ஜீவனையும் சுகத்தையும் புதுப்பித்தலையும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு மாபெரும் வைத்தியரை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.” 31.

பரலோகத்தின் இப்புறத்தில் நம்மால் நிஜத்தை எட்டமுடியாமல் போகலாம், ஆனால் நாம் நம்பிக்கையடைவதற்கான காரணத்தை வேதாகமம் தருகிறது.

உங்களுக்கன்பானவருடைய இழப்பைக் குறித்து நீங்கள் துக்கப்படும்போது, நீங்கள் நம்பிக்கை என்னும் இடத்திற்கு வந்து, உங்களை சுகப்படுத்தி நிலைநிறுத்தக்கூடிய அந்த ஒரே தேவன்மீது சாய்ந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதே உங்களுக்கான என் ஜெபமாகும்.

அத்தியாயம் 6

உதவியாளர்களுக்காக

சார்ஜென்ட் கெவின் பிரிக்ஸ் என்பவர் கோல்டன் கேட் பிரிட்ஜிற்கு அருகில் உள்ள கலிபோர்னியாவின் நெடுஞ்சாலை போலீஸ் அதிகாரியாக 18 வருடங்களுக்குப் பணிபுரிந்தார். அழகிய சான்பிரான்சிஸ்கோவின் முக்கியப் பகுதியானது எதிர்மறையான பக்கத்தையும் உடையதாகும் - அதாவது உலகிலேயே தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் இடங்களில் இது இரண்டாவதாகும். இவருடைய வேலை நாட்களில் 200க்கும் மேற்பட்டவர்களுடைய உயிரை இவர் காப்பாற்றியுள்ளார்.

பாதிக்கப்பட்ட நபர்களிடம் தொடர்புகொள்ள பிரிக்ஸ் எப்படிப்பட்ட வழியையும் கையாண்டார். கோடைக் காலத்தின் மத்தியிலும் அந்தப் பாலமானது குளிர்ச்சியாகவும், காற்று பலமாகவும் காணப்படும். தற்கொலை செய்துகொள்ள வரும் நபர் கையில்லாத மேல் சட்டை அணிந்திருந்தால், பிரிக்ஸ் தனது ஜாக்கெட்டையும் கழற்றிவிடுவார். ஏனெனில், சில சமயங்களில், அவர்களுடன் சேர்ந்து குளிரில் நடுங்குவதால், அவரால், “நண்பரே, இங்கே மிகவும் குளிராக உள்ளது! இங்கிருந்து கொஞ்சதூரம் சென்று ஹாட் சாக்லேட் அருந்தினால் என்ன?”³² என்று கேட்பதற்கு அது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

ஒரு உரையாடலின்பொழுது, பிரிக்ஸ் கெவின் பெர்த்தியாவிடம் பேசினார். அவள் ஏற்கனவே தண்டவாளத்தில் குதித்து கீழிருந்த குறுகலான ஐ-பீமுக்கு மேல் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அவர்களுடைய உரையாடல் 90 நிமிடங்களுக்குச் சென்றது, ஆனால் பிரிக்ஸ் நான்கு அல்லது ஐந்து நிமிடங்கள் மட்டுமே பேசியிருப்பார். மீதி நேரமுழுவதும் அவள் பேசுவதை கவனித்துக் கேட்டார். “விவாதிக்கவோ, குறைகூறவோ அல்லது அவர்கள் எவ்வாறு உணருகிறார்கள் என்பதை உங்களால் உணர முடிகிறதென்றோ கூறவேண்டாம்,” “அதைச் செய்யாமல் இருப்பதே நலமானது”³³ என்று அவர் ஆலோசனை கூறுகிறார்.

ஆனால் பிரிக்ஸ் தனது அத்தனை வருட அனுபவத்தில், எல்லாருடைய மனநிலையையும் மாற்றமுடியவில்லை. ஜேசன் கார்டர் என்பவர் அறிவாற்றலுள்ள வாலிபன். அவர் நியூ ஜெர்சியிலிருந்து கோல்டன் கேட் பிரிஜ்ஜிற்குத் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்காக ஏற்கனவே இரண்டு முறை பிரயாணம் செய்து வந்திருக்கிறான். ஆனால் பிரிக்ஸ் அவனை மூன்றாவது, அதாவது கடைசி பயணத்தின்போதுதான் சந்தித்தார். அவர்களுடைய உரையாடலின்போது, ஜேசன் தண்டவாளத்தின் கீழுள்ள ஐ-பீமுக்கு மேல் சாய்ந்து அமர்ந்தபடி உயிரிழந்தான். பிறகு பிரிக்ஸ் ஒரு விளக்கு வெளிச்சத்துடன் அங்கே சென்று அவ்விடத்தைக் குறிப்பதற்காகச் சென்றபோது, அங்கே தண்ணீரில் இரண்டாவது நபரைக் கண்டார். பிரிக்ஸ் ஜேசனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவன் மறுபக்கத்தில் வேறொரு இடத்திலிருந்து குதித்திருக்கிறான். சில சமயங்களில் நிபுணர்களால்கூட எல்லாத் துயரங்களைத் தவிர்க்கமுடிவதில்லை.34

எச்சரிப்பின் அறிகுறிகள்

தற்கொலை செய்துகொள்ளப்போகும் நபரை அடையாளம் கண்டுகொள்வதென்பது எப்போதும் சாத்தியமல்ல, ஆனால் அதற்கு ஒரு சில எச்சரிப்பின் அறிகுறிகள் உள்ளன. தற்கொலை செய்யும் எண்ணமுடையவர்கள் பெரும்பாலும் நம்பிக்கையற்று,

உதவியற்று, சிக்கிக்கொண்டவர்களாக, அவர்களுடைய சூழ்நிலையை முன்னேற்ற எதையும் செய்யமுடியாது என்று நம்புகிறவர்களாக இருப்பர். அவர்கள் தற்கொலையைக் குறித்தோ அல்லது “நான் இறந்திருந்தால் நன்றாயிருந்திருக்கும்” என்பது போன்ற வாக்கியங்களையோ உபயோகிப்பார்கள். அவர்கள் பிறருக்கு ஒரு பாரமாக இருப்பதைப்போல் பேசுவார்கள். மனநிலையில் மாற்றங்கள், அபாயகரமான நடக்கை, அன்றாடக் காரியங்களில் மாற்றம் போன்ற யாவும் தற்கொலைக்கான அறிகுறிகளாகும். தற்கொலை செய்துகொள்ளப்போகிறவர்கள் பிறருக்கு குட்பை சொல்லவும், தனிப்பட்ட குறிப்புகள் எழுதி மன்னிப்பு கேட்கவும், தனது பொருட்களைப் பிறருக்குக் கொடுக்கவும் அல்லது தன் காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும் செய்வார்கள். சமுதாயத்திலிருந்து பின்வாங்கினவர்களாக வாழ்வதற்கு ஆர்வமற்றவர்களாக இருப்பது மிகவும் பொதுவான விஷயமாகும். பின்னர், அவர்கள் தற்கொலை செய்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை சாதகமாக அமைந்தபிறகு, அவர்களுடைய மனநிலை பிரகாசமாகும்; ஏனெனில் அவர்களுடைய வலி ஒரு முடிவிற்கு வரப்போவதைக் குறித்து நிம்மதியடைந்தவர்களாகக் காணப்படுவார்கள்.

தடுப்புமுறை செயல்களுக்கானப் படிகள்

தேசிய தற்கொலை தடுப்பு வழி மற்றும் தற்கொலைத் தடுப்புக்கான தேசிய செயல் கூட்டணியானது கீழ்க்காணும் ஐந்து ஆதாரப்பூர்வமான படிகளைத் தற்கொலை எண்ணத்துடன் இருப்பவருடன் பேசுமாறு பரிந்துரைக்கிறது:³⁵

1. கேளுங்கள்

சில நேரங்களில் அக்கறையுள்ள சிரத்தையுள்ள மக்கள்கூட தற்கொலை குறித்த தலைப்பைப் பேசுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லாத இடத்தில் அதை விதைத்துவிடுவோமோ என்றும் நாம் பயப்படுகிறோம். அவர்களைத் துன்புறுத்த பயப்படுகிறோம். அல்லது ஒருவேளை அந்தத் தலைப்பைக் குறித்தே பயப்படுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் இருக்கும் ஒரு நபரிடம் உங்களுக்குத் தற்கொலை செய்யும் எண்ணம் உள்ளதா எனக் கேட்பதினால் ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றக்கூடிய வழியை திறக்கிறீர்கள் என்பதை நினைவில்கொள்ளவும்.

“நீங்கள் தற்கொலையைக் குறித்து சிந்திக்கிறீர்களா?” என்று கேட்பது அதைக் குறித்து நியாயம்தீர்க்காமல் பேசமுடியும் என்பதைக்

குறிக்கிறது. பின்னர் செவிகொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர்கள் பேசுவதை கவனிக்கவும். அவர்களுடைய தற்கொலை எண்ணத்தை இரகசியமாக வைத்துக்கொள்வேன் என்று எந்த நேரத்திலும் சத்தியம் செய்யாமலிருப்பது மிகவும் முக்கியமாகும்.

தற்கொலை முயற்சியிலிருந்து தப்பிய கேத்ரீன் என்ற பெண்மணி இவ்வாறு கூறுகிறார்: “நான் என்ன எதிர்பார்த்தேன் என்றால் ... எவ்வித வியப்பையும் வெளிக்காட்டாமல் நான் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்கவேண்டும். எனது காரியத்தை நியாயந்தீர்க்கவோ அதைக் குறித்து கவலைப்படவோ, மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கான மிரட்டலோ எனக்குத் தேவையில்லை. நான் எவ்வாறு உணர்கிறேன் என்பதை மக்கள் சொல்லவேண்டாம், ஏனென்றால் அது ஒரு பொய் மற்றும் இரக்கம் காட்டுவதாகும் ... என் தலைக்குள் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் எண்ணங்களையெல்லாம் வெளியே கொட்டவேண்டும், அதனால் அவைகள் என்னைத் தனிமையில் இருக்க உதவும்.”³⁶

2. அங்கேயே இருங்கள்

சமூக இணைப்பிலிருந்து வெளியேற விரும்பும் நபரைத் திருப்ப உங்களால் என்ன செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்யுங்கள்: அந்நபருடன் இருங்கள். தனிமையில், ஃபோனில் பேசுங்கள் அல்லது

ஏதாவது ஒரு வழியில் அவருடன் இணைந்திருங்கள். எனினும், உங்களால் செய்யமுடியாத ஒன்றிற்காக வாக்குக்கொடுக்காதீர்கள். உங்களால் அவருடன் இருக்கமுடியாத பட்சத்தில் யார் இருக்கமுடியுமோ அவருடன் பேசுங்கள். இங்கே மறுபடியும் உதவிக்காக அவர்கள் யாரை நம்புகிறார்கள் என்பதில் அவர்களுடைய கருத்தைக் கேளுங்கள்.

தற்கொலை முயற்சியிலிருந்து தப்பிய மற்றொருவர் பென்னி. இவர், “நான் முற்றிலும் தனிமையாயிருந்தேன். யாரேனும் என்னுடன் நேரம் செலவிடவேண்டியிருந்தது, தொடர்ச்சியாக என்னுடன் நேரம் செலவிடவேண்டியிருந்தது, தொடர்ச்சியாக என்னைக் குறித்து அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று நினைத்தேன். என்னை அலைபேசியில் அழைத்துப் பேசுங்கள், இல்லை நேரில் வாருங்கள், என்னை வெளியே அழைத்துச் செல்லுங்கள். நாள்முழுவதும் வெறுப்புடனும், அன்பில்லாமலும், அருவருப்பாகவும் உணர்ந்தேன். என்மேல் அக்கறை செலுத்துபவர்கள் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்; அந்த அன்பை அவர்கள் செயல்களில் காட்டினால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்”³⁷ என்று கூறுகிறார்.

சமூக இணைப்புகளை அதிகரிப்பதென்பது தற்கொலை எண்ணங்கள் செயலாக மாறுவதைத் தணிக்கும் ஒரு தடுப்பு முறையாகும்.

3. அவர்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருங்கள்

ஒருவர் தற்கொலை செய்துகொள்ள யோசிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்தபிறகு, அதைக் குறித்த அதிகமானத் தகவல் உங்களுக்குத் தேவைப்படும். அந்நபரின் திட்டம் எத்தனை விரிவானது - அதற்கென ஏதேனும் தேதியோ, நேரமோ, முறையோ உள்ளதா? அந்நபர் தனது திட்டத்தை செயல்படுத்தும் வாய்ப்புகள் உள்ளதா? அந்நபரின் கடந்தகால வாழ்க்கையில் எப்போதாவது இதேபோன்ற தற்கொலை முயற்சிகள் உள்ளதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு உபயோகிக்கப்படும் பொருட்களை அவர்களிடமிருந்து விலக்குங்கள். அவர்கள் தேர்வு செய்திருக்கும் “நேரம் மற்றும் முறை, விசேஷமாக உயர் இறப்பு விழுக்காடு உள்ள முறைகளை (துப்பாக்கி அல்லது மருந்து மாத்திரைகள்),”³⁸ அவைகளின் தூரத்தைக் குறைத்துவிடுங்கள்.

ஜெனிப்பர் ஜில் சுவிஸ்ஸர்ஸ் என்ற ஆலோசகருடைய வலைதளத்தில் தற்கொலையைத் தவிர்ப்பதற்கான அநேக ஆதாரங்களை வழங்குகிறார், அதில் T.I.P.M.A.P.யும் அடங்கும். இவை எப்படிப்பட்டத் தகவல்களை சேகரிக்கலாம் என்பதை நமக்கு நினைப்பூட்டும்: அதாவது தற்கொலை செய்ய நினைக்கும் நபருக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களும்,

உள்ளோக்கமும், திட்டங்கள், முறை, அதை அணுகும் வழி அல்லது கடந்தகாலத்தில் தற்கொலை முயற்சி உள்ளதா?39 அந்நபர் இன்னும் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால், அவர் அதிகமான அபாயத்தில் இருக்கிறார் என்று அர்த்தம்.

யாரேனும் தற்கொலை செய்ய முயற்சிக்கலாம் என்று நீங்கள் நினைத்தால், உடனடியாகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட தொழில் சார்ந்த நிபுணரைத் தொடர்புகொள்ளவும். தனியாக சமாளிக்க முயற்சி செய்யவேண்டாம். 9152987821 என்ற எண்ணிற்கு அழைக்கவும், உள்ளூர் நெருக்கடி எண் அல்லது தேசிய தற்கொலைத் தடுப்பு வழிமுறையைப் பற்றி அறிவதற்கு (9595280280) என்ற எண்ணிற்கு அழைக்கவும்.

4. அவர்கள் இணைக்கப்பட உதவுங்கள்

தொடர் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு அந்நபருக்கு உதவவும். இந்த லைப்லைன் தொலைப்பேசி எண் துவங்குவதற்கு ஒரு நல்லத் தேர்வாகும். மேலும் அந்நபர் ஒரு மனநல மருத்துவரைக் கண்டறிய அவருடன் சேர்ந்து செயல்படலாம். அந்நபருடைய சமுதாயத்தில் எப்படிப்பட்ட மனநல ஆதாரங்கள் உள்ளன என்பதையும் கண்டறியலாம். கூடுதலாக, “பாதுகாப்புத் திட்டம்”40 என்ற செயல்முறையைக் கையாளலாம். இது மீண்டும் அந்நபருக்குத்

தற்கொலை எண்ணம் வந்தால் பின்பற்றவேண்டிய அடிப்படைப் படிகளாகும்.

5. மீண்டும் பின்தொடருங்கள்

தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்காக அவர்களுடைய உடல் நலமருத்துவரிடமிருந்து அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய எளிமையான போஸ்ட் கார்டுகளைப் பின்பற்றினால் மீண்டும் அந்நிகழ்வு நடக்காமல் தவிர்க்கலாம் என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. நீங்கள் அவரை மீண்டும் சந்திக்கிறீர்கள் என்பது அவர்மேல் நீங்கள் அக்கறை செலுத்துகிறீர்கள் என்று பொருள்படும். அலைபேசியில் அழைக்கலாம், மெசேஜ் அனுப்பலாம், அல்லது அந்நபர் எப்படியிருக்கிறார் என்று விசாரிக்க அவரை நேரில் சந்திக்கலாம். அவர்களுக்காக நீங்கள் ஏதேனும் செய்யவேண்டியுள்ளதா என்று அவர்களிடம் கேட்கலாம்; அந்நபருக்கு உதவி செய்வதில் நீங்கள் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறீர்கள் என்பதை அவரிடம் பகிர்ந்துகொள்ளவும்.

நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்காக இருக்கிறோம்

இப்பூமியின் வட மற்றும் தென் துருவத்தில் வாழும் நபர்களுக்கு நீண்ட இருள் சூழ்ந்த பனிக்காலங்கள் மோசமான மன அழுத்தத்தின் காலமாகும். நார்வேயிலுள்ள ரெஜுக்கான் என்ற கிராமமானது

ஆழமான பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள மலைகள் வருடத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு சூரியக்கதிர்களை தடுத்துவிடுகின்றன. இதனால் அங்கு வாழக்கூடிய 3400 வீடுகளும் நிழலிலும், சில நேரங்களில் மன அழுத்தமளிக்கும் பனிக்காலம் முழுவதும் இருளிலும் இருக்கும். ஆனால், அக்டோபர் 2013ம் ஆண்டில், உள்ளூர் கலைஞர் ஒருவர் நூற்றாண்டுக்கும் பழமையான ஒரு யோசனையை பரிசீலனை செய்தார். ரெஜுக்கானில் 550 சதுர அடியுள்ள மூன்று கண்ணாடிகளை தொடர்வரிசையில் அருகிலுள்ள மலையில் கிராமத்தின்மேல் 1500 அடி உயரத்திற்கு வைத்தனர். கண்ணியினால் இயக்கப்பட்ட சோலார் அமைப்பிலிருந்த அந்தக் கண்ணாடிகள் பனிக்காலம் முழுவதும் சூரிய வெளிச்சத்தை உள்வாங்கி கீழுள்ள கிராமத்தின்மீது பிரதிபலித்தன. இன்று பனிக்காலத்தில், ரெஜுக்கானுக்கு நீங்கள் சென்றால், அங்கே மக்கள் சூரிய ஒளி பிரதிபலித்த அந்த இடத்தில் அதின் வெப்பத்தில் குளிப்பதை உங்களால் காணமுடியும்.

அந்த மலைகளின்மேலுள்ள கண்ணாடிகளைப்போல, கிறிஸ்தவர்கள் தற்கொலை என்னும் இருளில் சிக்கியிருப்பவர்களுக்கு நம்பிக்கை என்ற வெளிச்சமாக இயேசு என்னும் வெளிச்சத்தைப் பிரதிபலிக்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று வேதம் கூறுகிறது.

அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில்
 பிலிப்பு பட்டணத்தின் சிறைச்சாலையில்
 கைதுசெய்யப்பட்டிருந்த பவுல் மற்றும் சீலாவைக்
 குறித்து நாம் படிக்கிறோம், “அப்பொழுது
 ஜனங்கள் கூட்டங்கூடி, அவர்களுக்கு
 விரோதமாய் எழும்பினார்கள். அதிகாரிகள்
 அவர்கள் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துப்போடவும்,
 அவர்களை அடிக்கவும் சொல்லி...அவன்
 இப்படிப்பட்ட கட்டளையைப் பெற்று, அவர்களை
 உட்காவலறையிலே அடைத்து, அவர்கள்
 கால்களைத் தொழுமரத்தில் மாட்டிவைத்தான்”
 (அப்போஸ்தலர் 16:22, 24). ஆனால் பவுலும் சீலாவும்,
 அவர்களைத் தோற்கடிக்க முடியாத தூரத்தில்
 நள்ளிரவில் மற்ற கைதிகள் கேட்கும்படி தேவனைத்
 துதித்துப் பாடல் பாடினர்.

பின்னர், திடீரென்று அவர்களைச் சுற்றிலும்
 இருந்த இடம் அசைந்தது. அது “ஒரு மாபெரும்
 பூமியதிர்ச்சியாகும்” அது சிறைச்சாலையின்
 கதவுகளைத் திறந்தது, அனைவருடைய
 சங்கிலிகளும் கட்டவிழ்ந்தன (வசனம் 26).
 பூமியதிர்ச்சி நின்றபிறகு சிறைச்சாலைத் தலைவன்
 மற்ற எல்லா கைதிகளும் தப்பித்துவிட்டனர்
 என்று நினைத்துக்கொண்டு, அவரே அதற்கு
 பொறுப்பேற்கவேண்டுமென்று எண்ணி,
 “சிறைச்சாலையின் கதவுகள் திறந்திருக்கிறதைக்
 கண்டு, கட்டுண்டவர்கள் ஓடிப்போனார்களென்று

எண்ணி, பட்டயத்தை உருவித் தன்னைக் கொலைசெய்துகொள்ளப்போனான். பவுல் மிகுந்த சத்தமிட்டு: நீ உனக்குக் கெடுதி ஒன்றுஞ்செய்துகொள்ளாதே; நாங்கள் எல்லாரும் இங்கேதான் இருக்கின்றோம் என்றான்” (வசனங்கள் 27, 28).

சிறைச்சாலைத் தலைவன் உள்ளே ஓடிச்சென்று பார்த்தான். அவனுடைய ஆச்சரியத்திற்கு எல்லாக் கைதிகளும் அவரவர் சிறையில்தான் இருந்தார்கள். பவுலும் சீலாவும் வல்லமையும் தூய்மையுமான அன்பை, அவன் எதிர்பார்த்த அன்பை வெளிப்படுத்தியதை பார்த்தான்.

அவர்களிடம், “ஐயரே, இரட்சிக்கப்பட நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” (வசனம் 30) என்று கேட்டான். பவுலும் சீலாவும், “கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்” (வசனம் 31) என்றார்கள். சிறைச்சாலைத் தலைவன் கண்ட அன்பு மாபெரும் உலக மீட்பரான கிறிஸ்துவின் அன்பாகும்.

சிறைச்சாலைத் தலைவன் விசுவாசித்தான், “... அவனும் அவனுடையவர்கள் அனைவரும் உடனே ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வசனம் 33).

தற்கொலையின் விளிம்பிலுள்ள ஒருவரை காப்பாற்றும்படியாக பவுலைப்போல தேவன் நம்மையும் ஒரு சூழ்நிலையில் வைத்திருக்கலாம். மிக அதிகமான வலியுள்ளவர்களுக்கு, “உங்களுக்குக்

கெடுதி ஒன்றும் செய்துகொள்ளவேண்டாம்;
 நாங்கள் இங்கேதான் இருக்கிறோம்” என்று
 சொல்லக்கூடிய ஒரு சமுதாயம் தேவைப்படுகிறது. மிக
 முக்கியமாக, மெய்யான குமாரனிடமிருந்து வரக்கூடிய
 வெளிச்சத்தைப் பிரதிபலிக்கும், அவர்களைக்
 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னும் மாபெரும்
 இரட்சகரிடம் கொண்டுசெல்லும் ஒரு சமுதாயம்
 தேவைப்படுகிறது.

“நீங்கள் உலகத்துக்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்;
 மலையின்மேல் இருக்கிற பட்டணம்
 மறைந்திருக்கமாட்டாது. விளக்கைக் கொளுத்தி
 மரக்காலால் மூடிவைக்காமல், விளக்குத்
 தண்டின்மேல் வைப்பார்கள்; அப்பொழுது அது
 வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் வெளிச்சம் கொடுக்கும்
 இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக்
 கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை
 மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள்
 முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது” (மத்தேயு 5:14-16).

ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் ஓர் ஆதரவாளராக
 உங்கள் பிரசன்னம் இருக்கவேண்டுமென்ற உங்கள்
 வாஞ்சைக்காக நான் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்!
 அவர் உங்களுடைய முயற்சிகளை வழிநடத்தி
 அவைகளை வெற்றிபெறச் செய்வாராக. ஆமென்!

இறுதி குறிப்புகள்

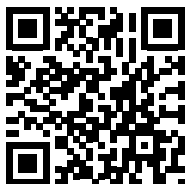
India

அமேசிங் :.பேக்ட்ஸ் வேதாகமப்
பாடங்கள் மூலம்
உங்கள் தேடுதலைத்
தொடருங்கள்!

மனதைக் கவரும், ஊக்கமூட்டும்
இந்தத் தொடர் சத்தியங்கள் உங்கள்
எதிர்காலத்தை தைரியத்துடனும்
நம்பிக்கையுடனும் எதிர்கொள்ள உதவும்.

எங்களை தொடர்பு கொள்ள
BibleStudy.AFTV.in

என்ற இணையதளத்தில் இன்றே
எங்களை சந்திக்கவும்.

AMAZING FACTS

India

தேவனுடைய செய்தியே எங்களுடைய ஊழியம்

BOOKSTORE.AFTV.INற்கு வருகைத் தரவும்.

இங்கே நீங்கள் கிறிஸ்தவப் புத்தகங்கள், பத்திரிக்கைகள் மற்றும் புகமார்க்குகள் என பல பயனுள்ள பொருட்களை வெவ்வேறு மொழிகளில் வாங்கலாம்.

உங்கள் வீட்டிற்கே டெலிவரி செய்யப்படும்!

Post Box No. 51 • Banjara Hills,
Hyderabad, TS, 500034

www.AmazingFactsIndia.org